

ALCORAL

N.º 207

ESTIU DEL 92

UN INTERÈS D'ALTURA

FINS AL

12 %
T.A.E.*

R B E 36092

SUPER COMPTE

BANCA MARCH

**Informi's a qualsevol de les nostres oficines
o telefonant al 900-300 202**

* Des de 500.000 Pts. les primeres 175.000 sense remunerar.
Remuneració segons trams. Exemples de T.A.E.: 1.000.000 Pts.: 5,62%;
10.000.000 Pts.: 9,82%; 50.000.000 Pts.: 12%

ALGEBELÍ
N.º 207

**Juliol
Agost
1992**

Portada:
Banyista a la Platja de Muro.
(Depart. Publicitat Imprenta Muro.)

Edita: Associació Cultural Algebelí
N.I.F. G-075124219
Carrer Joan Carles I, 44-1.er
Ap. Correus n.º 20
Informació telèfon: 537161

Director: Miquel Àngel Campaner
Fornés. Consell de Redacció: Maria
Cerdó Gregori, Catina Ballester
Moragues, Jaume Ramis Sans, Antoni
Moragues Picó, Margalida Ramis Fornés.
Col·laboradors a aquest número: Miquel
Prats, Miquel Porquer, Jaume F. Ribot,
Joana Fornés, Xesca Ensenyat, Maria del
Mar Ramis, Francisca Ramis, Damià
Payeras, Gabriel Alomar, Bartolomé
Riutord, Antoni Picó, Joan Josep Ferrer,
Francisca Gil, Maria Perelló, Martí
Poquet, Antoni Pereó, Olvido García.

Dipòsit legal: PM 153/1983

Imprès en
paper reciclat

*Els articles publicats en aquesta revista
expressen únicament l'opinió dels seus
autors*

La Platja de Muro

El nostre terme municipal, enca-
ra que molts dels illencs ho igno-
ren, també té zona costera anome-
nada Platja de Muro. Això és evi-
dent pels murers, però no ho és
tant per molts dels qui resideixen
tot l'any a les urbanitzacions de la

zona, i que la
consideren una
perllongació de
la platja d'Alcú-
dia, per un cos-
tat o de Can
Picafort, per l'al-
tre.

La ignoràn-
cia que la Platja
de Muro és una
zona diferencia-
da de les veï-
nes d'Alcúdia i
de Can Picafort
arriba fins i tot
al pol·lèmic
POOT (Pla d'Or-
denació d' Of-
erta Turística)
que ens divideix
per integrar-nos
en les dues zo-
nes ja esmenta-
des, sense te-
nir en compta les particularitats que
gaudeix respecte a elles.

Tampoc la premsa ens fa molta
propaganda, són freqüents els e-
rrors en la localització de determi-

nats establiments. També hem de
dir que alguns empresaris prefe-
reixen anunciar els seus negocis
situant-los al Port d'Alcúdia, per
allò de que és més conegut i té
més anomenada.

Fins i tot hem de sofrir el cas

extrem que a
l'Albufera la se-
gueixin anome-
nant com d'Alcú-
dia, quan fa
temps que tots
sabem que la
canviaren per ur-
banitzacions.

És veritat que
han estat molts
anys de desídia,
per part dels nos-
tres polítics, vers
una zona que ens
porta molts bene-
fícis, però tam-
poc no hem d'o-
blidar que Muro
era un poble més
abocat a la terra
que no pas a la
mar.

És evident
que amb les in-

versions de l'Ajuntament a l'Edifici
d'Equipaments, i amb l'ajuda de
Sant Albert Magne, es contribuirà
a paliar l'oblit i a incrementar la
presència de Muro a la costa.

SMS
**Cases de
Son Sant Martí**

**COMUNIONES - BAUTIZOS
BODAS - BANQUETES
CONGRESOS - CONVENCIONES**

**LOCALES CLIMATIZADOS
BELLOS JARDINES
AMBIENTE FAMILIAR**

Ctra. Muro-Ca'n Picafort, km. 8
Apar. n.º 2 - Tel. 53 74 50
07440 MURO (Mallorca)

L'Hospital d'Inca no pot patir més demores

El PSOE és responsable directe de la situació crònica de l'assistència hospitalària a Mallorca.

La situació de l'assistència sanitària a Mallorca és una consquència directe de la manca d'inversió pública a les Illes Balears. Situació agreujada des de que el PSOE governa a l'Estat. El dèficit hospitalari i la saturació de Son Dureta han arribat a nivells extrems en els darrers anys.

En aquest sentit la pol·lèmica que planteja el PSOE a les Balears, amb l'aveniència del PP, contraposant l'hospital d'Inca al segon hospital de Ciutat, ens sembla una veritable cortina de fum per amagar el problema real de la sanitat pública a Mallorca: l'absoluta manca de recursos i d'inversió per tal de sortir d'una situació tercermundista.

L'expressió més clara de la falsedat dels plantejaments del PSOE és la pròpia situació de la construcció de l'Hospital de Manacor: les obres estan aturades. Sembla que fins el 1996 l'hospital no estarà acabat, i això en el millor dels casos. És vergonyós que una obra aprovada i teòricament en fase d'execució es trobi en aquesta situació. Plantejar com un obstacle per a la construcció de l'hospital d'Inca la prioritat de construir un segon hospital a Palma és una actuació demagògica, que no pot tenir altre objectiu que voler captar l'electorat perdut pel PSOE a Palma.

És obvi que fa falta un segon hospital a Ciutat, però això no pot servir per negar la urgència de la construcció d'un hospital a Inca. Així com la construcció de l'hospi-

tal d'Inca no es pot plantejar en oposició a la construcció del segon hospital de Ciutat. En cas contrari cauríem de ple dins el surrealisme: ¿Per què sí a Manacor i no a Inca? ¿És què la població que atendra l'hospital d'Inca no descongestionarà també Son Dureta?

Per al PSM l'hospital d'Inca és una prioritat manifesta. L'Hospital d'Inca no pot patir més demores. Per raons sanitàries, per raons territorials, per raons de concepció del país, i en benefici d'acabar en la saturació ara per ara existent a Son Dureta. De qualque manera es podria dir que l'hospital d'Inca també és un hospital de Palma.

Una ordenació sanitària amb uns criteris socials, des d'una perspectiva global i de país, i tal com fa el Pla Director Sectorial d'Ordenació Sanitària aprovat fa cinc anys pel Parlament de les Illes Balears, ha d'implicar la construcció de l'Hospital General Bàsic d'Inca. Perquè tot el que sigui descentralitzar i repartir serveis, en un pla territorial, serà positiu.

El PSOE fa demagògia quan afirma que té por que amb la pol·lèmica —que ell mateix ha provocat— no es faci ni un hospital ni l'altre. No és justificable que es digui que el Ministeri no invertirà si no hi ha un acord. No ens estranya aquesta posició, ja que des de Madrid no sembla que es tenguin cap intenció d'invertir. Però la culpa no la té la població de la comarca d'Inca sinó el centralisme que professa el partit del Sr. Obrador i el Sr. Rons. "Els recortes presupostarios" que esgrimeixen els senyors representants del PSOE són la causa directa de la situació que estam patint, i que cada any es cobra nombroses vides humanes. "Recortes" que no impediexen fastuoses celebracions i obres faraòniques a altres llocs. Les Illes Balears estam pagant les consquències del predomini de dues forces centralistes com el PSOE i el PP.

No tenim dubtes, tampoc, sobre les vinculacions de la Conselleria de Sanitat amb la sanitat priva-

da, i són públiques les seves preferències per afavorir aquests interessos. Però això no és argument de prou pes per condemnar Mallorca a la postergació. Les competències en sanitat no han estat transferides, i no hi ha rastre d'elles al famós "Pacte Autonòmic", per tant és el Govern Central qui pot marcar unes pautes. No val donar la culpa al PP, del que no fa el PSOE.

Vist d'una altra perspectiva podríem dir que qui afavoreix més el desenvolupament de la sanitat privada és el centralisme del PSOE, ja que si no hi ha hospitals públics és normal que els ciutadans s'hagin d'acollir als centres privats.

El centre d'Inca podrà atendre les necessitats hospitalàries de bona part del Pla i del Raiguer, a més de les importants poblacions de les zones turístiques de les badies de Pollença i Alcúdia. Beneficiarà la desconcentració de serveis a Ciutat, i serà un factor positiu en l'ordenació territorial del nostre país.

El PSM proposarà al Parlament de les Illes Balears que s'insti al Govern de l'Estat Central a abandonar la política de marginació de les Illes Balears, concentrant les inversions —per motius electoralistes— a altres indrets de l'Estat, i deixant de banda les necessitats més elementals de la població de les Illes Balears. És per això que el PSM denuncia el retard injustificable en l'execució dels plans existents i aprovats. El Pla d'Ordenació Sanitària no s'ha complert, ja que ni s'ha transformat Son Dureta, ni s'ha situat el paper de l'Hospital General i el de Caubet, i per descomptat no s'han construït els hospitals de Manacor i Inca.

El PSM-Nacionalistes de Mallorca demana: la continuació urgent de les obres de l'Hospital de Manacor, en situació veritablement escandalosa; l'inici de les obres de l'Hospital d'Inca amb la major rapidesa; l'inici també, sense demores, i dins el marc d'una ordenació racional del mapa sanitari, de la construcció d'un nou Hospital

Públic a Palma de dimensions adequades (i no macrohospital com Son Dureta).

Cal que per damunt consideracions tecnocràtiques s'assumeixi un model hospitalari racional, a partir d'un concepte de l'hospital més adequat a les necessitats de la població, i a partir de la necessària descentralització del model.

Oficina de Premsa PSM
Ciutat de Mallorca,
7 de juliol de 1992

Sr. Director d'Algebelí

Benvolgut senyor:

Us agraïem tengueu l'amabilitat de publicar al vostre diari el següent comunitat.

Fa un parell d'anys que el govern socialista va concedir les darreres emissions de ràdio en FM, marginant una vegada més l'única iniciativa privada interessada en fer una programació totalment en llengua catalana, Ràdio Mediterrània.

L'any passat a les mateixes dates el mateix govern del PSOE va tancar Ràdio Quatre deixant les nostres illes sense cap emissora en la llengua pròpia. Aquesta situació s'ha agreujat amb l'aparició aquests darrers dies de dues noves emissores de ràdio totalment en llengua espanyola, una d'elles dedicada a la música folklòrica andalusa.

Aquest colonialisme cultural està neutralitzant la tímida campanya de normalització lingüística

que dirigeix la senyora Moll, i condemna a la nostra llengua a l'àmbit exclusivament familiar, ja que una llengua de cultura sense mitjans de comunicació no té cap futur.

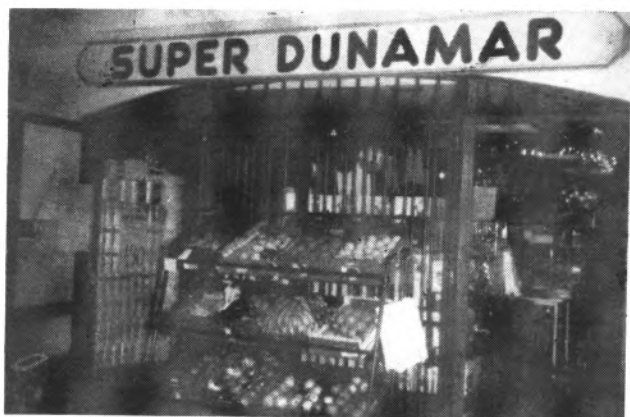
Convergència Balear vol fer pública la seva inquietud per aquesta situació i es compromet a treballar perquè la llengua catalana assoleixi el lloc que li pertoca com a única llengua pròpia d'aquestes illes, compartint oficialitat amb l'espanyola.

Ben cordialment.

Mesquida i Llabrés

SUPERMERCADO

DUNAMAR

SUCURSAL

**Antic Forn de CAN SEGURA
DE MURO**

DESPACHO DE PASTELERIA, BOLLERIA
Y PANADERIA

ACEPTAMOS ENCARGOS

**NUEVO SERVICIO DE
CARNICERIA Y CHARCUTERIA**

VEAN TAMBIEN NUESTRAS OFERTAS MENSUALES EN OTROS ARTICULOS

Paseo Colón, 176
Tel. 85 07 40

CAN PICAFORT

Sessió Extraordinària de dia 16 de juliol de 1992

Presideix aquesta Sessió el Sr. Batle, D. Miquel Ramis Martorell amb l'assistència de tots els regidors. Està present el Sr. Secretari, D. Antoni Benlloch Ramada, i també el Sr. Interventor, D. Francesc Aguiló Serra.

Damunt la taula hi havia un total de vuit punts i per la urgència d'alguns es va convocar aquesta sessió extraordinària.

1. Aprovació de les actes anteriors

Dins aquest punt el Sr. Plomer va manifestar que hi havia un error dins l'escrit de convocatòria de dia 16 de juny, pel qual va demanar la correcta rectificació (hi havia una errada en l'hora de la convocatòria) de la sessió, que en lloc de posar "Convocada la sessió per a les 22'00 h." havia de posar "Convocada la sessió per a les 13 h." De totes maneres es varen aprovar les actes de 21 de maig, 28 de maig i 16 de juny.

2. Conveni d'Insalud, relatiu al Centre de Salut

Segons el dictamen de la Comissió de Sanitat de dia 13 de juliol de 1992, fent referència al projecte de conveni amb l'Insalud, relatiu a la sessió en l'emplaçament per part d'Insalud de l'edifici del Centre de Salut de Muro i la seva posada en marxa, fan que s'hagin d'aprovar els següents punts:

Primer.- Aprovar el conveni amb l'Insalud relatiu a la posada en marxa de la zona bàsica de sa-

lut de Muro.

Segon.- Donar plens poders al Batle per firmar aquest conveni.

3. Expedient d'investigació de béns al carrer Sant Joan, 79

El 30 d'octubre de 1991 es va obrir un expedient d'investigació per saber la titularitat d'una propietat situada al carrer Sant Joan n.º 79, si eren per una banda béns de l'Ajuntament i per tant del poble, o bé eren béns particulars. Això arranxa del fet que aquests terrenys en el seu dia varen esser motiu de disputa, ja que no estava clara la seva titularitat, davant el fet que no hi hagués documents en mans de l'Ajuntament.

Segons l'informe del Sr. Secretari, si en el seu dia aquests terrenys haguessin estat asfaltats quan començaven a asfaltar el poble —ja fa un grapat d'anys—, la titularitat hagués estat de l'Ajuntament, però no va esser així, existint reclamacions per part de D. Antoni Perelló Pons i Da. Maria Cloquell Pons en que diuen esser propietaris d'aquests terrenys.

Davant el fet en que aquests terrenys no consten com a propietat de l'Ajuntament es va aprovar:

Primer.- Declarar la no titularitat municipal d'aquest terreny, considerat fins en aquells moments com a sobrant de la via pública.

Segon.- Anular l'acord de 29

d'agost de 1991 pel qual s'alineava aquesta zona.

Tercer.- Comunicar aquest acord als interessats.

4. Sol·licitud de Apol·lònia Sacarés Gual d'adjudicació d'una de les llicències de taxi

En aquest punt el Sr. Batle va fer una proposta en que, resultant que el 19 d'octubre de 1991 va sol·licitar D. Joan Calatayud Llorca en nom i representació de Da. Apol·lònia Sacarés Gual l'adjudicació d'una de les llicències pendents d'adjudicar (llicències n.º 11, 12, 13, 16 i 17) i el 3 de febrer de 1992 va denunciar la falta de contestació per part de l'Ajuntament a la seva pregunta i sol·licitud. Però que davant un informe contrari a la sol·licitud presentada es pensava:

Primer.- Deixar de banda aquesta sol·licitud.

Segon.- Informar de tot això a l'interessada.

El Sr. Llinares va presentar una esmena a la proposta del Sr. Batle, proposant que aquest assumpte quedàs damunt la taula i que comensassin la tramitació per a la concessió de tres llicències de taxis fins ara vacants, explicant que la proposta la feia a fi d'evitar enfrontaments privats.

El batle contestà que tenien l'obligació de contestar la petició i contestar-la en sentit negatiu,

però que estava conforme que la Comissió Informativa de Governació estudiàs aquesta proposta, fent una petita esmena a que això és una cosa favorable, donat l'increment de places hoteleres a la zona, per tot això va proposar crear un reglament que reguli la concessió de llicències de taxis. El Sr. Llinares va estar d'acord amb aquesta resolució.

Així es va acordar:

Primer.- Deixar de banda la petició de Dª Apol.lònia Sacarés Gual d'adjudicació d'una de les tres llicències de les tres que queden, al no ajustar-se a Dret la petició.

Segon.- Iniciar els tràmits per a la creació d'un Reglament de taxis. Tercer.- Comunicar-ho a l'interessat.

5. Nomenament de misser i procurador en relació als autes N.º 44/92

Aquest punt era de tràmit donat l'interposició d'un recurs per part de Da. Apol.lònia Sacarés. Així el Sr. Batle proposava i així varen ésser aprovats els nomenaments dels missers D. Pedro Aguiló Monjo i D. Pedro Morata Socías i els procuradors dels tribunals de Palma de Mallorca D. Antoni Nicolau Montaner i D. Juan José Pascual Fiol i de Madrid D. Carles Ibáñez de la Cadainere, per a la defensa de l'Ajuntament en aquest recurs.

Segon.- Donar aquest expedient a la Sala del Contenciós Administratiu del Tribunal Superior de Justícia de Balears.

Tercer.- Comunicar l'acord als interessats.

6. Enderrocament de les obres realitzades sense llicència municipal en les

parcel·les 108 i 109 del polígon n.º5 (Es Moians) per D. Andreu Mas Seguí

Aquest punt arrancava fa més de dos anys, quasi, quan es va demanar al Sr. Andreu Mas Seguí que aturàs les obres començades a la seva finca, més de quinze vegades l'havien aturat i realitzat el posterior precintatge i en cap moment havia fet cas. Però ara davant aquesta proposta d'enderrocament, el Sr. Andreu Mas Seguí havia decidit parlar amb els responsables de l'Ajuntament, però per una sèrie de circumstàncies no havia pogut fer aquesta entrevista, la qual cosa havia fet que aquest tema es deixàs damunt la taula i esperàs un poc fins poder parlar amb el propietari.

7. Aprovació de les bases per a la selecció d'un Assistent Social

Això era un punt de simple aprovació, donat la baixa de l'anterior Assistent Social i la necessitat que té el poble de Muro de tenir aquest servei, degut a la gran importància dels seus serveis. Així es va acordar.

Primer.- Aprovar les bases de selecció d'un assistent social (contracte temporal d'un any).

Segon.- Publicar-ho en el butlletí de la Comunitat Autònoma.

8. Moció del Grup Municipal del Partit Popular sobre la construcció i posada en marxa d'un hospital a la comarca d'Inca

L'Ajuntament de Muro davant l'oposició del Ministeri de Sanitat a la construcció de l'hospital a la comarca d'Inca, en contra una vegada més de la voluntat popular expresada al Parlament de les Illes Balears quan es va discutir el Pla Director d'Ordenació Sanitària en la Sessió Plenària dels dies 1 i 2 d'abril de 1987 i que va ésser aprovada per tots els grups parlamentaris.

Aquest pla director dóna una ordre preferencial segons les necessitats expressades per la població. Primer el de Manacor, després el d'Inca i posteriorment el segon de Palma. Donat que el de Manacor ja s'ha aprovat, el Partit Popular demana la construcció de l'hospital d'Inca.

Per tot això l'Ajuntament va acordar:

Primer.- Sol·licitar a l'Insalud l'aprovació de l'hospital d'Inca.

Segon.- Manifestar el desacord per la decisió del Govern Central de rebutjar l'hospital d'Inca.

Tercer.- Fer constar aquest acord a l'Insalud, Govern Central (Sanitat) i al Govern Balear.

El Sr. Llinares va prendre la paraula dient que ell votava en contra de la moció, no pel fet que es demani l'hospital d'Inca, sinó que votava en contra per les matitzacions de la Moció.

Es va passar a la votació donant un resultat d'onze vots a favor i dos en contra.

Miquel Porquer

UNA VOLTA PER LA PLATJA DE MURO

Arribat l'estiu, la calor, el sol i els externs accionistes solars que invadeixen les nostres platges per un irrisori valor nominal, hem anat a l'encontre dels privilegiats que habiten l'altre cap del terme municipal per contrastar idees amb els qui habiten el poble

Jaume Bibiloni Sastre

Jaume Bibiloni Sastre, de 36 anys, nascut a Muro, casat i amb dues filles de 17 i 14 anys, és el propietari de l'emblemàtic bar Es Pedrissos de Sa Caseta des Capellans. Amb ell mantenguérem aquesta conversa.

— Segons tenc entès, el bar ha anat passant de generació en generació. Des de quant, poc més o menys, la teva família du el bar?

Jo crec que farà al menys quaranta anys.

— Ha sofert qualche canvi?

S'ha canviat el sistema de cuina modernitzant-lo i els bans de pedra; el famosos pedrissos han estat restaurats, però el demés no ha sofert grans canvis.

— Quina sol esser la clientela que acudeix al bar Pedrissos?

Mallorquins, els veïns de Capellans... d'estrangers en vénen pocs.

— Com valeres o quin balanç pots fer d'aquesta mitja temporada d'estiu que hem passada i quines previsions faries per la mitija que queda?

La que hem passada de "crisis total". Esteim assustats. I crec que el que queda de temporada serà igual a la que hem passada; amb un mes que queda, no es poden fer moltes coses, ja que normalment el 15 de setembre s'acaben les vacances a Capellans.

— De quina manera penses que pot afectar la famosa crisi a aquest privilegiat recó des Capellans?

Aquí seguirem tots igual. Això és un lloc d'esplai on sempre som els mateixos, sempre hi ha la mateixa gent. El sistema no ens farà canviar.

— Quina és la teva relació amb Muro, únicament t'acostes al poble per pagar els impostos o pel contrari, et sents vinculat al poble de Muro?

Soc nascut a Muro, em sent de Muro i sempre ho seré. Precisament quan la meva germana va deixar el bar, el vaig agafar jo perquè seguis estant en mans de la família i d'un murer.

— Per acabar, què canviaries de les Casetes des Capellans?
No canviaria gaire coses: un poc

més de neteja per ventura hi fa falta i una mica més de col·laboració de totes els qui l'habiten, millorant així la convivència i una poc més de responsabilitat per part de tots.

— No ens queda més que donar-te les gràcies per haver-nos concedit aquests minuts, i si vols afegir res més...

Amb el bon humor que el caracteritza ens diu: Són mil duros l'exclusiva. Els cafès els pac jo. Adéu, està tot dit.

Ajuntament de Muro

Anunci de Cobrança

**De l'1 de setembre al
20 de novembre**

**Cobrament voluntari
corresponents als Tributs
Municipals:**

Taxa de recollida de fems
Taxa de cementeri

Miguel de Arriba Serra

1.- Quin judici faries de l'evolució de la Platja de Muro aquests darrers anys?

Sin ningún género de dudas el balance es positivo. No obstante, empezamos a correr el riesgo de caer en la temible masificación y con la pérdida de las peculiaridades exclusivas, que diferencian nuestra playa de la casi totalidad del resto de la isla.

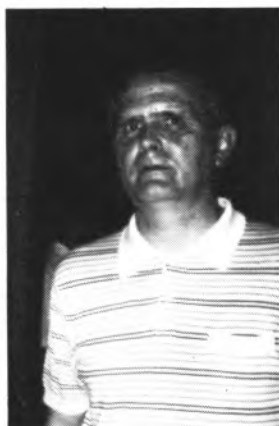
2.- Creus que el poble de Muro se sent prou identificat amb el que representa la Platja de Muro per al poble?

Históricamente y de modo genérico, los mureros hemos vivido espaldas a nuestro mar. La costa era otra cultura y otro modo de vida. Consecuentemente no recogimos lo que nuestras playas nos ofrecían y no se han incorporado en el sentir del pueblo, ni en su tejido social.

3.- I els residents i gent que hi té negoci, creus es poden sentir qualche vegada murers o bé en senten identificats amb Muro?

Una de las cualidades más acusadas del ser humano es su sentido de la propiedad, por ende todos los propietarios y residentes en la costa no nacidos en Muro lo aprecian y aman con toda intensidad, sintiéndose lógicamente mureros y su deseo es cuidar, mantener y mejorar aquello que les pertenece. Incluso diría más. Nosotros somos mureros por obligación (por nacimiento) y ellos lo son libremente, por elección, por amor.

Bartomeu Mateu, Rector de la Parròquia de Sant Albert Magne de la Platja de Muro

1.- Ja fa més d'un any que està oberta la nova església de la Platja de Muro. Quin balanç faria?

La nova parròquia a les Platges de Muro ha estat un encert total del Bisbat. És una parròquia turística. Durant l'hivern quasi no té activitat pròpia, més a l'estiu és molt diferent.

Entre el dissabte i el diumenge assisteixen a missa més de dues mil persones. A la missa de les 11 h. assisteixen prop d'uns 200 estrangers.

2.- Quina és la relació entre Parròquia i els habitants de la zona costera de Muro?

Durant l'hivern les religioses Agustines i dues catequistes han preparat catorze infants per a la primera comunió. Celebrarem d'una manera especial les festes de Nadal i les festes pasquals. Durant l'any moltes famílies han assistit a diverses xarles-colloquis per a baptismes i primeres comunions.

3.- Enguany que tothom parla de crisi turística, ¿fins a quin punt ha afectat a la seva Parròquia?

Dins el terme parroquial hi ha estiuejants de molts de pobles de Mallorca. Que quedin tot l'any, sols unes 50 famílies, la majoria penin-

sulars resideixen a la zona. Tots els dissabtes i diumenges tenim comunicació amb moltes d'aquestes famílies, ja que tenim infants de catequisis i sempre que tenen dificultats, el capellà és el seu punt de llum i de consol. A part dels estrangers, tenim feligresos de tots els pobles de Mallorca, per la qual cosa no hem notat la crisi turística.

**HA
DESAPARECIDO**

**PERRO BASSET
NEGRO**

SE GRATIFICARA

**Informes:
Tel. 537526**

**José de Luna,
Presidente de la
Federación Hotelera de
la Playa de Muro**

1.- ¿Cómo se está desarrollando la temporada turística del 92 en nuestra zona?

Un poco desigual, quizás menos ocupación en algunos meses de lo esperado, pero yo diría que en general la ocupación ha sido buena. Bastante mejor en los apartamentos que en los hoteles. En los apartamentos las garantías de los Tour Operadores originan ocupaciones muy elevadas.

2.- ¿Cuál es la situación actual, según su punto de vista, del mercado turístico mallorquín? (problemas, defectos, virtudes, perspectivas...)

La situación actual es de compás de espera. Los establecimientos turísticos tienen ante sí un gran reto, la remodelación hotelera. En un plazo máximo de 3 años, los establecimientos tienen que ponerse al día. Esto nos hará ofrecer en el mercado una planta hotelera moderna con bastante profesionalidad. El exceso de plazas hoteleras es nuestro grave problema, los que sobrepasen el listón de la remodelación y consigan el título de "hotel renovado" tienen el futuro muy despejado. La inversión necesaria para hacer esta remodelación evitará la oferta de precios a la baja que hoy existe, pues no podrán subsistir los que actualmente las hacen, al tener que amortizar dichas inversiones.

3.- ¿Ha existido realmente una crisis turística (exterior) o más bien ésta se ha producido debido a un sobreexceso de oferta?

No hay crisis exterior, lo que sí hay es un pre-exceso de oferta. En Mallorca sobran plazas. Los establecimientos viejos, anticuados o mal situados, no tienen ningún futuro.

4.- ¿Cree que se está superando la crisis? ¿Cuáles son los obstáculos que impiden su superación? ¿Cuáles son los problemas más difíciles de resolver? ¿Cree que son necesarias medidas de tipo político o que el propio mercado irá resolviendo sus contradicciones?

Yo no hablaría de crisis, yo hablaría de una estabilización en el mercado. Nosotros tenemos un mercado que es el europeo, y nuestros turistas vienen de ahí y no podemos pretender conseguir que las doscientas y pico mil plazas estén ocupadas por europeos millonarios. Tenemos que conservar lo que tenemos, a base de cada año añadir a nuestra oferta lo que nos demandan. No podemos permitir que para un turista sea más caro una cerveza o una Coca-Cola que en su país. Nuestros precios tienen que ir siempre en consonancia con lo que ofrecemos. En la zona de Muro, en participar, creo que es una de las que menos sienten o sentirán la crisis. Tenemos buenos establecimientos hoteleros, empresarios conscientes de lo que es el futuro turístico de las Islas, y sobre todo zonas naturales bien preservadas y conservadas. El mercado en un plazo corto de tiempo va a cribar los establecimientos y resolver los problemas de exceso de oferta.

5.- ¿Cuál es tu opinión sobre el POOT?

La idea es muy buena, quizás se tengan que matizar algunos aspectos. Lo importante es que en Mallorca no se puedan construir establecimientos turísticos si no están sujetos a unas normas muy definidas. Las zonas totalmente degradadas por las construcciones masivas que han sufrido, tienen un futuro bastante negro, a pesar de que sus ayuntamientos inviertan en darle la cara.

6.- ¿Cómo cree que se resolverá la polémica del POOT respecto a la zona de Muro?

Creo que se llegará a un acuerdo, no hay tantas zonas hoteleras pendientes de construcción.

7.- ¿Cuáles son los problemas más importantes de nuestra zona costera? ¿Y las ventajas? ¿Qué cambiaría?

La verdad es que con este Ayuntamiento la zona costera ha dado un paso gigantesco. Con la ayuda de la Consellería de Turismo, las zonas de Alcudia y Muro han cambiado bastante. Muro tiene que ordenar su playa, así como que el Ayuntamiento tiene que mentalizarse que para promocionar la frase de Playa de Muro-Bahía de Alcudia, tiene que invertir dinero en promoción exterior, aprovechando las ferias turísticas. Los hoteleros estamos a disposición del Ayuntamiento para hacer lo necesario con objeto de que en el 93 se haga una promoción de la Playa de Muro profesional en las ferias turísticas europeas.

8.- ¿Se está llevando a cabo algún tipo de política de promoción turística?

¿Desea añadir algo más?

A final de septiembre tendremos un folleto de la zona realizado por la Asociación de Hoteleros conjuntamente con la Consellería de Turismo, el cual nos servirá como base para nuestras futuras campañas promocionales. Tenemos contratos con el Ayuntamiento para hacer la promoción exterior conjuntamente. Necesitamos profesionalizar la promoción e imagen y semejanza de los ayuntamientos de Alcudia y Calviá.

En el nuevo edificio del Ayuntamiento de la zona costera tendremos una oficina de Información Turística, así como la informatización de reservas hoteleras a través de un plan que para ello hace la Consellería de Turismo.

Solamente añadir que la zona costera tiene un futuro turístico brillante y que seguramente en el año 1992 seremos una de las zonas con mejor ocupación y mejores precios de Mallorca.

1.- ES SENT IDENTIFICAT AMB EL POBLE DE MURO? ÉS A DIR, PENSA QUE PERTANY AL POBLE DE MURO, ES SENT MURER O CAP DE LES DUES COSES?

2.- QUÈ CANVIARIA DE LA PLATJA DE MURO I QUÈ ENS PODRIA ALABAR?

Manuel Garrido Fernández

42 años - Restaurador

1.- Mucho. Me siento murero, pues llevo aquí veintitantos años y me siento como un ciudadano murero más.

2.- Me gustaría que el Ayuntamiento se identificara más con esta zona y que hubiera más calor humano. ¿Habría que preguntar al Ayuntamiento si ellos se sienten identificados con la zona?

Pedro Alemany Estelrich

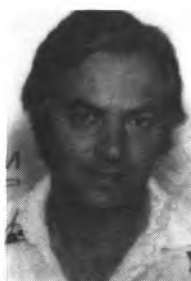

30 anys - Propietari Delta Cae (Rent a car)

1.- Jo som de Santa Margalida, no som ni me sent de Muro. Tenc clar que tenc el negoci dins la Platja de Muro i els folletins ja posen per tot Platja de Muro i no Alcúdia.

2.- És imprencindible que es posi en marxa l'oficina d'informació turística, per ara hem d'anar a Muro a cercar folletins per si qualcú en demana. Alabaria que des de fa un parell d'anys funciona millor la neteja dels carrers, encara que es podria millorar.

Miguel L. Alonso Pérez

43 anys - Empleat de T.E.S.A.

1.- Trob que hi ha, entre d'altres, un parell d'importants raons per les quals me sent identificat amb el poble de Muro: una de tipus humà, com és el caràcter obert i hospitalari dels seus habitants, així com el sabor cosmopolita de l'estiu i la vida tranquil·la de l'hivern en aquesta zona costera. Ja és que soc asturià, perquè sinó me faria murer. Una altra d'indole geogràfic-administratiu, a través de la qual sé que efectivament, més que pertanyer al poble de Muro, pertany al seu terme municipal. L'ambició recaptadora fora mida de l'actual consistori municipal i el pobre esperit inversor de que adoleix, tant aquests com els responsables autonòmics i centrals, segons ptoqui, me fan sentir com habitant d'un remot lloc d'aquesta illa, malgrat l'hermosura dels seus parat

ges, les seves platges i el caràcter afable de la gent d'aquest lloc.

2.- Tant el loable, com el que es podria millorar, en línies generals, ja ho exposat a l'anterior pregunta. No obstant, personalment i pel comentari general, trob que no estaria de més que qualcú mostràs una mica més de sensibilitat i d'una vegada per totes, ens alliberàs del continu càstic que suposa aquesta mena de música, si així se li pot nomenar, que de manera tant renovera (des de certs restaurants) destroça la màgia que envolta l'horabaixa a la zona i al que al parèixer esteim condemnats de per vida, sense que l'eficàcia municipal, llargament demostrada amb altres qüestions, s'apliqui a l'hora de reprimir aquests excessos.

José González Grimalt

39 años - Propietario Supermercado Magdalena

1.- Sí, nos sentimos mureros. Hace bastantes años que estamos viviendo en la Platja de Muro y nos encontramos muy a gusto.

2.- Cambiar, no se tiene que cambiar nada. Lo único de que estamos un poco necesitados es de servicios y vigilancia en invierno.

El Parc Natural de S'Albufera

Des de la creació del Parc Natural de S'Albufera, el gener de 1988, hi ha hagut una evolució molt important tant dins el Parc com a fora, amb l'actitud de la gent.

Un dels obstacles més importants en que es varen trobar a l'hora d'intentar protegir aquesta zona humida, varen esser els conflictes d'interessos que es presentaren amb els propietaris privats, que esperaven algun benefici de tipus urbanístic. Per altra banda els caçadors i pescadors no veien amb massa bons ulls el fet de no poder anar a pescar i caçar com sempre ho havien fet.

Però gràcies a les bones relacions amb l'Ajuntament de Muro, que va incloure les seves 100 hectàrees de terres comunals dins el que és el Parc, l'ICONA en portà 400, la CAIB 800 que juntament amb les 400 dels propietaris privats sumen un total de 1.700 hectàrees de territori protegit.

Una de les institucions que va jugar un paper molt important per a la creació del Parc, mitjançant la seva pressió, fou la societat anglesa de protecció de les aus nomenada Royal Society of Protection of Birds i el GOB, a part d'altres organitzacions de la Península.

En un principi, el Parc era una extensa zona de canyet de la qual en feia cura un sol guarda forestal. Els canals estaven taponats i l'aigua no corria, ja que el compromís dels pagesos, mantingut durant generacions de netejar les síquies, s'havia perdut. Dons ai-

xí la primera feina que calia fer, era tallar el canyet que havia invadit els canals construïts pels anglesos i dragar-los, començant pel canal Gran. Amb aquesta major profundi-

tat s'aconsegueix que el canyet no creixi, mentres, el que va naixent a les voreres es talla amb les barques destinades a aquesta tasca.

Una altra feina era donar a conèixer S'Albufera a la gent, i es començà organitzant visites i activitats dins el Parc per a nins. Així, des de la seva creació han passat 18.000 nins.

En quatre anys s'ha aconseguit passar de veure malament el Parc a veure-lo amb bons ulls, i es considera una bona cosa per a tots.

Esteim inclosos dins la llista Ramsar, on hi estan inscrites les albuferes més importants del món que han de complir una sèrie de condicions. El Comité encarregat visita periòdicament les albuferes de la llista (unes 300), i en qualsevol moment es pot retirar el diploma

que el mateix Ramsar otorga. A nivell de l'Estat és ZEPA (Zona de Especial Protección para las Aves).

S'Albufera a part de Parc, és refugi de caça. Només es pot caçar dins les propietats privades i per cada hectàrea de terreny, només es pot caçar amb una escopeta un dia per any, a més es té que demanar permís per al dia que es vulgui caçar i informar de les peçes capturades. La tendència hauria d'esser l'eliminació de la caça. Cal dir que actualment no hi ha conflictes amb els caçadors, a més es pot dir que les finques voltants al Parc Natural s'han vist beneficiades amb una major qualitat de caça.

vaques d'aigua (búfals).

La idea de tenir bestiar és llevar canyet perquè les aus es puguin posar sobre el terrenys sense haver de calar foc, cosa que resulta un tant perillosa i dràstica, o emprar maquinària que comportaria un cost complementari. Per altra banda aquests animals produeixen fems que fertilitza la terra i fa que hi hagi abundància de cucs, aliment de les aus.

La causa per la que s'han duit cavalls francesos és que aquests mengen jonc i herba salada, cosa que no fan els mallorquins. En quant als bous, els d'aquí no es fiquen dins l'aigua, cosa que sí fan els búfals menjant-se el canyet que hi ha.

Segons la zona es posa el bestiar, primer es posen els bous i vaques per netejar, i llavors els cavalls per mantenir.

Una altra au espectacular que visita S'Albufera és l'àguila peixetera que cria a la Serra de Tramuntana i baixa a S'Albufera per menjar, ja que és una zona de més fàcil alimentació. És una au

En quant a la pesca, sí n'hi ha de furtiva. Des del passat dia 1 de juliol al 28 de febrer es pot pescar en zones determinades (pesca de cucada i pesca d'ham, anguila, lliça i llob, i es necessita la llicència de pesca fluvial i llavors es demana un permís que dura un mes. Hi ha molts de pescadors furtius amb moranell que actuen de nit. Per combatre això es fan rutes amb barques i ganxos. També hi ha vigilància d'incendis, de públic, de caça, etc. Dins aquestes 7.000 hores de vigilància s'han fet 8 denúncies i s'han trobat 20 moranells il·legals, que en un sol vespre poden arribar a agafar 20 Kgr. d'anguiles.

Mallorca per la seva situació geogràfica és lloc de pas entre Àfrica i Europa per la seva tranquil·litat i per la quantitat del menjar que hi ha, això fa que les aus s'aturin a resposar durant els seus viatges migratoris.

El nombre d'aus per hectàrea ha augmentat considerablement, s'ha passat de 1'2 per hectàrea a 4'1 aus, per ara.

En el mes de gener de 1992 s'han comtat 6.600 aus entre anneres, agrons, fotges i limícoles (cames rojes i altres). L'increment d'aus, del que hem parlat, pot esdevenir gràcies a que l'aigua de S'Albufera corre pels canals molt més neta que abans, ja que les depuradores de Muro, Sa Pobla i

Alcúdia fan que ja no hi entri més aigua bruta.

S'han recuperat dues espècies d'aus: el gall faver i el bec vermell que són aus sedentàries i la seva carn era caça real i que els pagesos havien vist fa molts anys, estaven extingits. Becs vermells en aquests moments n'hi ha uns 70, mentres que el gall faver compta amb una població de 25 aus al Parc que procedeixen de Doñana.

Una altra espècie d'au que cal comentar és la boscatla mostatxada que s'assembla al rossinyol, encara que una mica més petit. Aquesta au té la població més important d'Europa i és un dels motius principals pel que s'ha inscrit el Parc Natural de S'Albufera a la llista Ramsat.

La presència de cavalls i bous a S'Albufera es deu a que són una gran ajuda per a la millora de l'hàbitat. Gràcies al conveni del Parc amb el PRAM (Patronat de raças autòctones de Mallorca, es compta amb 80 bous i vaques, 10 cavalls tots de raça malloquina, a part hi ha 11 cavalls francesos i 3

migratori i cada any torna per criar, mantenint-se el nombre d'individus en 3-4 a S'Albufera.

VISITANTS

La mitjana anual és de 40.000 visitants dels quals un 44% són de les illes, un 48% estrangers (més de la meitat alemanys) i un 7% de la Península. Les èpoques en les quals hi ha més visitants són la primavera i tardor, quan les aus migren.

Per tipus de visitant, tenim en primer lloc el visitant interessat, que pot ésser un anglès que vé a observar les aus, la família o el jove que vé a passejar. Llavors hi ha un segon tipus, que és la visita organitzada: és pot tractar d'una escola, una associació cultural o un congrés que es celebra a Palma que fa una escapadeta fins aquí per veure l'hàbitat. En tercer lloc tenim el visitant incontrolat que apareix els dies ennuvolats d'estiu, és el tipus de turista de sol i platja, no saben què és un parc natural i és més difícil informar-los.

SERVEIS PER A ESTUDIOSOS

El tema científic és una àrea importada dins el Parc.

Hi ha un seguiment ornitològic que serveix per saber si l'ecosistema gaudeix de bona salut. Es fan campanyes d'anellament i control d'anelles, amagatzamant-se totes les dades dins ordenadors connectats entre els diferents centres que hi ha repartits per tot el món, i d'aquesta manera es pot dur un seguiment de les aus anellades.

Existeix un conveni des de l'any 89 amb l'Earthwatch-Europe de col.laboració científica. Aquest organisme envia els seus becaris i des d'aquí es dirigeixen els estudis. Això es fa durant 2 mesos a l'any (abril i maig).

Hi ha col.laboracions amb la Universitat de les Illes Balears, so-

bretot amb els departaments de Biologia i Geografia.

Es dona allotjament al Parc a estudiants per fer estudis científics. Un exemple és l'estudi de les

rates pinyades que va dur a terme un estudiant francès. Llavors l'estudiós envia un informe complet sobre l'animal.

IMPACTE DELS VOLTANTS A S'ALBUFERA

Una gran pol·lèmica es va desencadenar arran de la intenció del Govern Balear d'instal·lar una piscifactoria als voltants del Canal d'En Pep. Es tenia que aixupar una hectàrea de terreny i l'aigua que s'extrauria del subsol, una vegada utilitzada, s'hagués tirat al Parc amb tots els productes químics que hi haurien afegit.

El GOB va denunciar aquest fet a la CEE i als Tribunals, i la Junta Rectora s'hi va oposar també. Al Govern Balear, Conselleria d'Agricultura i Pesca, no li va caldre altre remei que tornar arrera totes les seves intencions.

Un altre tema és el dels abocadors d'escombraries i ferralles als voltants. Quan es localitzen, s'informa a l'Ajuntament i ell és l'encarregat de la seva retirada.

Un altre problema ha estat el del foc. Són focs accidentals que s'inicien a l'exterior del Parc,

dins els cotos per negligència dels qui encenen foc per netejar els seus terrenys i passant aquest al Parc. Per evitar aquests accidents s'han fet tallafocs.

El tema de les aigües brutes s'ha solucionat. Durant l'any 1988 es tiraven tones d'aigua bruta sense depurar al Parc. Avui en dia tota l'aigua és depurada.

PROJECTES

Una vegada rehabilitada la Casa de Bateman s'hi acondicionarà una sala d'audiovisuals.

Falta acabar el dragat i netejar d'alguns canals. Es té en ment el fer un projecte del què es pot fer amb el que queda de la fàbrica de paper, millorar els aolliments i el programa de voluntariat al Parc.

Las Delicias

— Manuel Garrido —

**RESTAURANTE:
GRILL - PIZZAS - PESCADOS DEL DIA - WALESKA**

BAR - COCKTELERIA - HELADERIA

Tels. 545141-890273

PLAYA DE MURO
MALLORCA

Festes de Sant Jaume

Les carreres al Cós

Una de les més fermoses tradicions que conservam encara al nostre poble, és la de les carreres amb joies i per a cavalls al Cós de Muro, on un temps, els joves tenien l'oportunitat de demostrar qui era el més ràpid, el més fort, el més poderós... com si d'unes olimpíades es tractàs, portant els guanyadors penjant, el més valuós de tots els trofeus, el pollastre.

El dia de Sant Jaume d'enguany, va fer un dels millors dies d'aquest estiu, ja que feia un sol d'aquells que torren el cul a les llebres i a la vegada l'oratge alleugeriria l'ambient.

Una hora abans de començar les carreres, ja arribaven els primers cavalls amb els seus respectius, així com els corredors de joies i la gent espectadora s'anava col·locant davall l'ombra de les figueres. A les dotze del migdia, tot ja estava a punt per donar el primer "etsús". Varen ésser les millors corregudes al Cós de la història.

Hem de lamentar que el dissabte de Sant Jaume s'hagi hagut d'abandonar la idea de fer verbena per falta de públic.

Mostra Internacional Folklòrica

Hem de celebrar la continuïtat de la Mostra Internacional Folklòrica, organitzada per la Revetla d'Algebelí i que aquest any comtà amb l'actuació del conjunt venessolà "VASALLOS DEL SOL"

La festa dels cavalls a Son Blai

Un dels actes més esperats de les festes de Sant Jaume, sens dubte, són les carreres de cavalls a trot enganxat. Va ésser la gran festa dels cavalls, dels seus cuidadors i de tots els entusiastes d'aquest món.

L'espectació que desperten les carreres a la pista de Son Blai darrerament és deguda al gran prestigi que han aconseguit les mateixes als últims temps, gràcies

a la gran qualitat dels animals participants i de la importància dels premis, tot això aconseguit amb la constància i el sofrir dels aficionats.

A pesar de la calor que feia els espectadors es varen acostar fins a la pista, encara que en un nombre no tan alt com a les carreres de Sant Joan, en que es varen arribar a replegar unes 2.500 persones.

"Querida de Clide", conduïda pel seu jockey habitual Joan Gual "Basseta".

Sens dubte l'estrella en aquests moments és Parvallón, cavall murer que segons tots els entesos és el crack nacional actual i que va aconseguir la victòria tant a la carrera de Sant Jaume com a la de Sant Joan.

No hem d'oblidar tampoc la destacada i important actuació dels també cavalls murers Silvana i Princesa Mar, que es classificaren en primer lloc a les seves respec-

tives reunions.

Cal destacar l'alta inscripció de participants en les dues cites i també la impecable organització duita a càrrec de la Unió Cavallista de Muro.

Jaume F. Ribot Ramis

VIATGES
MASSANELLA, S.A.
AGENCIA DE VIATGES GRUP-A

Bisbe Albertí, 15 - Tel. 86 04 11

07440 MURO (Mallorca)

Una buena educación es la inversión con más futuro para sus hijos

Una alternativa educativa que le ofrece un colegio privado no concertado, de educación europea, con un proyecto pedagógico y educativo claro y definido donde los valores humanos y espirituales importan tanto como la calidad y el nivel de enseñanza.

EDUCACION INFANTIL (Preescolar)
(desde los 2 años)

EDUCACION PRIMARIA y E.G.B.
(hasta los 14 años)

EDUCACION SECUNDARIA (E.S.O.)
(hasta los 16 años) *Proyectada para el curso 1994-95*

CULTURA, VIDA SOCIAL Y DEPORTES

COMEDOR Y AUTOBUS ESCOLAR
-Palma y zonas CENTRO y NORTE Isla. Urbano Inca.

MATRICULAS:
En Agosto, todos los jueves de 9 a 13 h.
En septiembre, días laborables de 9 a 13 h. y de 17 a 19 h.

- Experto Equipo Docente y Auxiliar
- Técnicas de Estudio. Aprender a estudiar.
- Trabajo personal y en equipo.
- Educación cívico social. Urbanidad.
- Clases en castellano y catalán.
- Inglés desde los 5 años. (Profesora nativa).
- Francés o Alemán (Proyectado para 1994-95).
- Mayor desarrollo y nivel materias básicas.
- Laboratorios: Ciencias Naturales, Física, Química (a partir del 3º curso).
- Talleres (Matemáticas, Pretecnología, Cerámica, Manualidades, Dramatización, Teatro, Declamación).
- Música en todos los niveles, Canto coral y orquesta, Audiciones Musicales.
- Sesiones proyección diapositivas, Video y Cámara TV.
- Clases intensificadas de Educación Física y Deportes. Atletismo y natación.
- Tutoría y orientación escolar y profesional.
- Gabinete psicopedagógico.
- Asambleas quincenales de alumnos. Conferencias, charlas y coloquios sobre temas de actualidad.
- Horario de 9 a 13.15 y de 15.15 a 18.15.
- Atención alumnado de las 8.45 a 19 h. (Parvulario).
- Precip asequible y razonable (incluye todas las actividades complementarias del proyecto educativo. Fijo durante los diez meses del curso).

Disponibilidad de plazas: Limitadas. Consultar.

COLEGIO SANTO TOMAS DE AQUINO
LICEO SANTA TERESA DE JESUS

Inca de Educación S.L.
Ses Coves, 110-112. Inca.
Tel. 50 03 61

(Miembro de la Organización Internacional Para el Desarrollo de la Libertad de Enseñanza O.I.F.E.L. - Ginebra)

Festes Caseta des Capellans Sant Llorenç

De la verbena, hem de dir que dels tres conjunts llogats, només en va compareixer un. Li varen demanar, per favor, si podien allargar la seva actuació.

El batlle de Capellans, Francesc Femenías, va demanar disculpes a la gent assistent.

L'atracció final, i la més esperada, l'striptease (destape) va compareixer, i després de parlar amb el mateix batlle acordaren no actuar, amb les protestes del nombrosos atllots que es varen oferir a pagar la festa.

un grupo de profesionales a su servicio

VIAJES acromar TOURS S.A.

BAL. - 082

**RESERVAS AUTOMATICAS
CONFIRMACION INMEDIATA**

..... PASEO COLON, 112 - B .....
 TELS. 85 00 26 - 85 00 65 - FAX. 85 10 69-
 .... 07458 - CAN PICAFORT - (MALLORCA) ....

Reserva de: BILLETES DE BARCO PASAJES AVION HOTELES APARTAMENTOS EXCURSIONES	VIAJES ORGANIZADOS TARIFAS MINI CRUCEROS VUELOS CHARTER NACIONAL CHARTER INTERNACIONAL	Descuentos a: RESIDENTES FAMILIA NUMEROSA 3ª EDAD GRUPOS MENORES
--	---	--

Agencia autorizada para la venta de billetes:

 TRAVELPLAN

 CLUB Vacaciones

 TURAVIA

 MUNDICOLOR

 IBEROFLY

 OOLTOUR

 IBERIA

 CONDOR

 LUFTHANSA

 TRANSMEDITERRANEA

Estrés laboral: la "malaltia" actual

Convidada pels meus entranyables amics murers, per explicar el que tantes vegades m'han sentit nombrar, per esser tema de la meua línia de recerca, he decidit en aquestes pàgines, respondre al meu compromís amb ells.

Darrerament, sentir parlar d'estrés és cosa bastant habitual a la nostra societat. Malgrat tot, aquest és un terme prou confús, tant per les persones poc instruídes en la matèria com per la comunitat científica. Aquesta confusió és debuda a la diversitat de connotacions del concepte, doncs unes vegades s'interpreta en sentit positiu i d'altres en sentit negatiu.

En el primer cas, l'estrés es considera com un grau d'activació corporal necessari per al funcionament de tot organisme viu. Aquesta visió positiva, pràcticament només es considera per la comunitat científica; mentres que la majoria de persones, l'entenen com una experiència negativa que interfereix el bon funcionament físic i orgànic.

Interpretant el concepte des d'aquest darrer punt de vista (negatiu), és el que ha motivat la similitud de l'estrés amb la malaltia. Recordem que el que caracteritza a una malaltia és el reconeixement d'una sèrie de símptomes subjectius i objectius, la possibilitat d'incloure-la dins una taxonomia diagnòstica i la resposta més o menys efectiva a un tractament. És veritat també que segons quines malalties són endèmiques de determinats llocs, és a dir, hi ha certes variables contextuais que afavoreixen el desencadenament o l'aparició de l'enfermetat.

Aquesta filosofia de la malaltia és exactament aplicable al concepte d'estrés, més concretament, a l'estrés laboral, i a continuació vorem per què:

La definició conceptual de l'estrés laboral fa referència a un estat

d'esgotament físic i emocional, com a conseqüència d'una sobrecàrrega de treball i una sensació de que la persona no disposa de recursos per solucionar-ho. Aquesta sobrecàrrega, moltes vegades, és més una percepció subjectiva que una desafortunada realitat.

Els símptomes que caracteritzen aquest estat pertanyen a l'esfera física o psíquica. En el primer cas, podem trobar alteracions d'algunes (o totes) funcions bàsiques i alteracions dels distints òrgans corporals. Així, són freqüents els problemes per dormir, l'anorexia i/o bulímia, amb el conseqüent canvi de pes corporal, la diàrrea o el restrenyiment, els problemes de la pell (picors, grans, erupcions, etc.), la fatiga o cansament crònic, la ruborització, cefalees, etc.

Com a disfuncions psíquiques freqüents són destacables les següents: dèficit de concentració, pèrdua de memòria, irritabilitat, canvis d'humor, tristesa i pòs, pèrdua d'interès per les coses (treball, amics...), reducció de les relacions socials, desconfiança, depressió, etc.

Malgrat la literatura consideri a les professions, que es diuen de relació/ajuda (metges, infermeres, treballadors socials, mestres...)

com a major grup de risc front a l'estrés laboral, s'han pogut detectar també altres professions o treballs implicats, com per exemple els dependents o personal de finestreta.

Una de les conseqüències més directes d'aquest estat, i que afecta tant a les empreses com a la pròpia professió o treball, són els absentismes, la baixa producció, les baixes per enfermetat, i en alguns casos l'abandonament del treball o professió.

Entre els factors més notoris que poden contribuir a l'aparició d'aquest estat, es relevant la pròpia personalitat de l'individu i els factors ambientals o contextuais.

Respecta a la personalitat, s'ha comprovat que les persones categoritzades com a neuròtiques (reservades, distants, molt angoixades, controladores del seu entorn, obsessives, etc.) i amb duresa de caràcter, són més propenses a desencadenar respostes d'estrés. Igualment, aquelles amb metes poc realistes o difícils d'aconseguir, amb baixa autoestima, insegures de si mateixes i amb una xarxa de relacions socials restringides; tenen més tendència a desencantar-se de la vida, desesperar-se i en definitiva cremar-se.

Les estratègies que hom adop-

ta per afrontar aquestes situacions d'estrés, i que respondrien en part a l'apartat de tractament de la malaltia, són del més variat. Tant és així, que es pot dir que unes són efectives i les altres no. Entre les inefectives o errònies cal destacar (sobretot per evitar-les) les següents: utilització de begudes alcohòliques, augment del consum de tabac, contestes agressives o en tot cas poc adients des de l'ètica social, i en alguns casos vertederts maltractes.

Respecte a les que es poden considerar com a possibles tractaments efectius (sempre tenint en compte el factor/s desencadenant/s i la pròpia persona), o que en certa manera poden ajudar a prevenir aquest tipus d'estrés estarien:

1.- Procurar una bona salut física i mental, tenint cura dels hàbits d'higiene corporal, els aliments ingerits, el temps de descans diari, l'exercici físic o l'entrenament en relaxament corporal.

2.- Cultivar un concepte realista d'un mateix i buscar el caire positiu de les coses.

3.- Proposar-se metes realistes i assolibles per a la pròpia persona.

4.- Desenvolupar el coneixement al màxim, no limitant-lo als aspectes professionals o del treball. És important incloure temes diversos que siguin de plaer per a la persona.

5.- Afavorir un ambient de treball agradable i participatiu, procurant aclarir mals entesos i cercant un consens entre els companys.

6.- Aprendre a proporcionar reforços i a acceptar-los.

En definitiva, podríem dir que reconèixer els factors o estímuls estressants, saber afrontar l'ansietat que generen i tenir cura de les respostes que desencadenen, és la millor manera de combatre la tan coneguda enfermetat de l'època, és a dir, l'estrés; i més concretament, l'estrés laboral.

Joana Fornés
Doctora en Psicologia

Lladres

Per Xesca Ensenyat

Els ajuntaments —un suposar— quan tenen enllestit el seu programa de festes patronals, més contents que un Pasco agafen una funcionària que en aquells moments no estigui gaire enfeïnada, n'hi donen un feix i un munt de sobres i li diuen:

— Nina: envia'n un a cada batle de tots els que hi ha a Mallorca amb un saluda.

I elles ho fan amb diligència (per ventura el batlle els ha dit guapes), i dos dies més tard els seus col·legues treuen el fulletó lluent que no sembla tocat de mans i amb aquesta pesta de tinta que a mi em dóna vida, i, normalment sense mirar-lo, el passen al regidor de cultura o al de festes populars, la reacció del qual sol fer quatre potadetes si un poblet més petit i amb no tant de pressupost com el seu, però amb molta més imaginació, té alguna idea bona. El que no és tan corrent, emperò, és el que un poble de la rodalia ha fet amb el vostre programa de Sant Joan d'enguany: espoliar-lo; robar cara alta. La mateixa cosa que han fet amb un dels números d'una revista que es va imprimir l'any 1987 a la mateixa impremta que tira la que teniu en les mans.

Es veu que els va fer gràcia la vostra exposició de fotografies de nòvies, perquè és una idea excel·lent, i sense dubtar-ho ni un instant (perquè no tenien aquest instant: les patrones s'acostaven i ells anaven de cul, rost avall i amb monopati i amb el cap ple d'idees dolentes, com tancar escriptores a la presó), munten l'exposició de fotografies de nòvies amb el reguinyol adicional de penjar el vestit (si no s'havia arnat) devora la foto, com per a donar-li realisme, com si la fotografia necessités que el volum (segurament un d'aquests espantosos maniquins de plàstics) li fes costat. La fotografia és en ella mateixa un espectacle i no necessita complements, sobretot si són tan banals com el que acab de descriure. Volia dir-vos, amics meus, que no és tan sols que us hagin robat una idea, una creació, una propietat intel·lectual que podríeu reclamar davant els tribunals: us l'han fet pudir a càmbora, a carn de vas. L'únic que em sap greu és una cosa: una de les persones que col·laboraven a la revista també espoliada, ha ajudat a vestir el mort. No és estrany que moltes vegades pensi que no em puc fiar ni de la meua ombra.

BAR PEDRISSOS

**SA CASETA DES
CAPELLANS**

A la sombra d'una figuera

Aquí, a vorera de mar, a la fresca i quan el cervell ha reposat, les coses es veuen d'una altra manera.

Pel que he pogut sentir, el mes passat vaig defreudar als meus estimats lectors, ja que en lloc d'una crítica, l'article "Olé" pareixia una versió moderna de Na Caputxeta Roja i ell llob ferotge.

Però bé, l'únic que intentava era seguir la línia del periòdic, que si vos hi fixau bé, aquest darrer número pareixia editat pel gabinet de premsa de l'Ajuntament.

Com és possible que gent jove com sou els del Consell de Redacció tengui tan poc esperit crític encara que només sia per dur la contraria als estements oficials?

Com és possible que no hi hagués res a criticar de les festes de Sant Joan? No me'n puc avenir.

L'únic encara que sí es va criticar és la pluja, però d'això no té la culpa ningú i Sant Joan tam-

poc, perquè allà d'alt el qui se'n cuida d'aquest negociat és un altre i crec que si per ell hagués estat, ben segur el sol hauria brillat intensament cada dia.

No vos heu adonat comta que el que a la gent li agrada és la pol.lèmica i la sang, i que fins ara hem duit sort ja que la pol.lèmica l'hem aconseguida sense voler. A veure si hauré de patrocinar un programa especial de tertúlia a ràdio Albuhaire, perquè funcioni a manera d'injecció que vos llevi la son. Perquè això de continuar amb els serials de ca-

talà-castellà està molt passat de moda i ja resulta molt avorrit.

La meva opinió és que a poc a poc donam la raó al tipus que llança el que pot anomenant "panfleto al amanecer" i diu que som la premsa oficialista.

La revista està bé, però a veure si espabilam, estic amb vosaltres. Visca Muro!

Bé és l'hora del catxifo, i això per jo és sagrat.

JFK

DELTA CAR

ALQUILER DE VEHICULOS - AUTOVERMIETUNG - RENT A CAR

Ctra. Artá-Pto. Alcudia, km. 28
Tels. 890800-890941
Tel. Part. 891238

07408 Las Gaviotas
PLAYA DE MURO

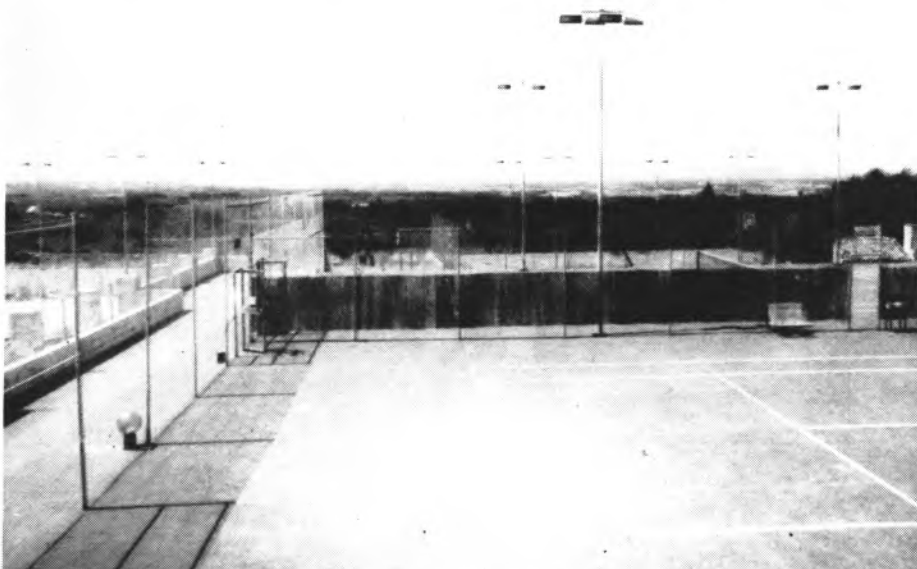
Muro tindrà la seva Escola de Secundària

Després d'una llarga negociació entre el PSOE i l'Ajuntament a través del Batle Miquel Ramis i el Regidor d'Educació Josep Llinares, s'ha aconseguit la concessió per part del Ministeri d'Educació i Ciència d'un centre d'ensenyança secundària.

Durant la roda de premsa convocada per l'Ajuntament per fer pública aquesta notícia, Miquel Ramis va expressar el seu disgust i descontent per les notícies aparegudes al Diari de Mallorca i El Día, ja que aquestes eren totalment falses.

L'edifici serà construït a un solar municipal situat vorà les pistes de tennis del poliesportiu, i el cost de l'execució de l'obra també correrà a càrrec de l'Ajuntament i en quant al projecte, serà encarregat per l'Ajuntament a algún arquitecte que conegui l'arquitectura illenca i així evitar els disbarats que s'han produït al construir a Mallorca instituts tipus standar dissenyats des de Madrid.

El cost d'aquest pareix esser que no l'haurà de suportar el poble, sinó que ho farà el Ministeri d'Educació i Ciència, a l'igual a les despeses d'equipaments de l'edifici.

Està previst que en un plaç de 6 mesos comenci la construcció perquè l'any 94 ja estigui llest, any en que entra en vigor la llei que suposarà l'escolarització obligatòria dels joves de 12 a 16 anys. Al centre de Muro hi rebran ensenyament els nins de Muro, com és natural, i segurament els de Llufí.

Està previst demanar al MEC un menjador per al centre i així els al.lots de la zona costera, que vindrien en autocar, no serà necessari que tornin a casa seva els migdies per a dinar.

Josep Llinares, en el transcurs de la roda informativa, va manifes-

tar que el centre serà un centre modèlic en quant a situació i equipaments, i que suposarà una fita històrica per al poble de Muro i que aquest esdeveniment, pensa serà l'inici d'una línia de col.laboració entre el Govern municipal i el seu partit per aconseguir millores al poble, encara que en certs temes hi pugui haver discrepàncies. Considera que el fet de que Muro i Santa Margalida tenguin cadascuna el seu centre, millorarà la qualitat d'educació al evitar-se la massificació. Tots els muros esteim d'enhorabona.

ALGEBELI VERD

TANCA L'AIGUA; ÉS UN BÉ CADA VEGADA MÉS ESCÀS

La seva conservació ha arribat a ésser vital. La dutxa, millor que el bany; pot estalviar fins 230 litres cada vegada.

No tiris innecessàriament de la cadena i redueix el volum de la cisterna introduint una botella plena d'arena.

No posis en marxa el rentavaixelles o la lavadora fins que la seva capacitat estigui al complet.

I quan te rentis les dents, no deixis córrer l'aigua de l'aixeta. Evita pèrdues i gotejos.

En el marco incomparable
del

HOTEL
Bahía de Alcúdia - Mallorca

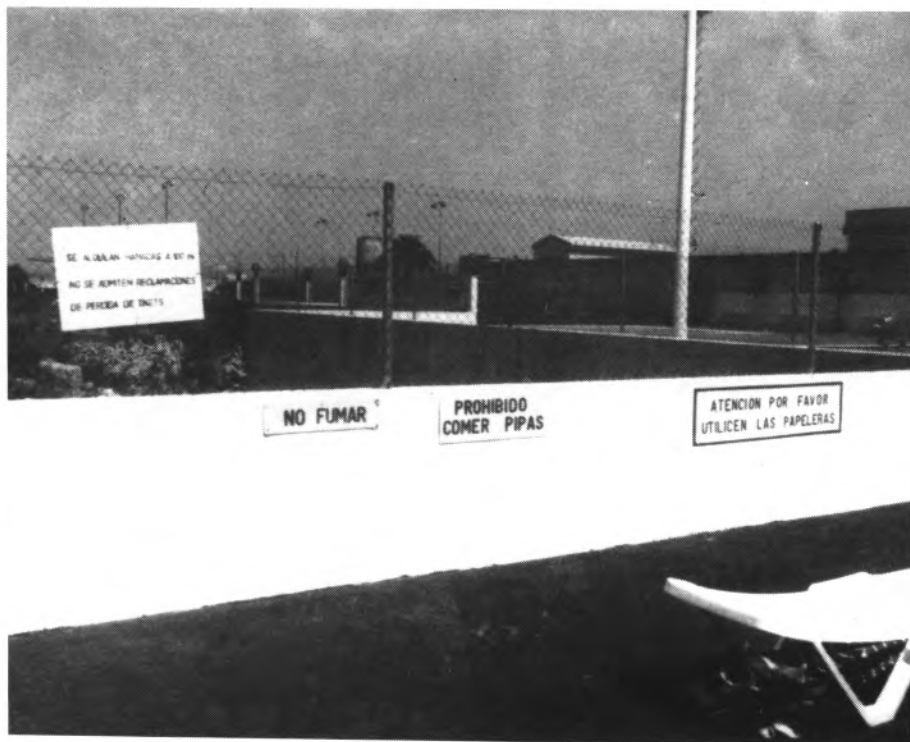
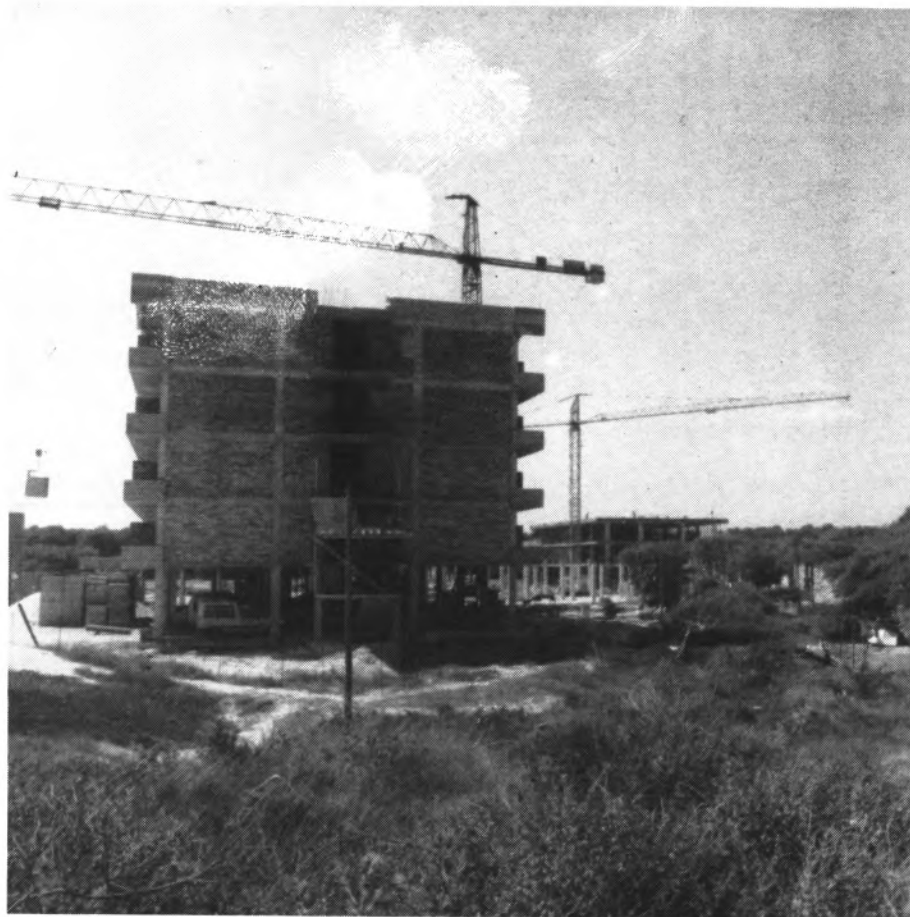
Celebre sus Bodas, Comuniones,
Banquetes y Comidas de Empresa.
Tenemos las mejores instalaciones
de la comarca.
Pídanos presupuesto sin compromiso.
Llámenos al 89 09 09.

Ctra. Sa Pobla - Pto. Alcúdia
Km. 9 - Playa de Muro
Teléfono: 89 09 09

Deixa Astorat

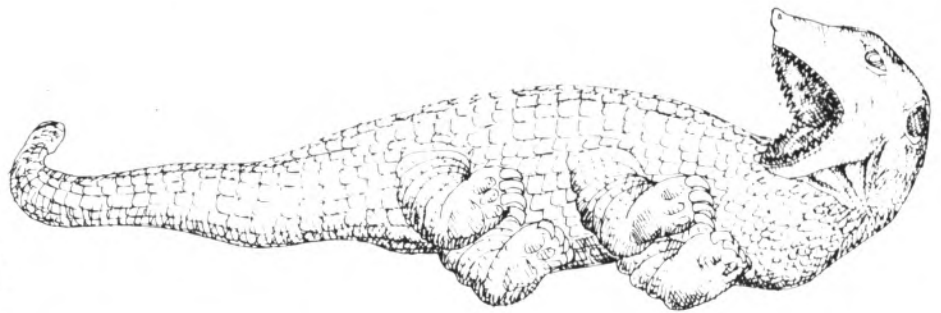
- La calor que fa enguany.
- L'olor que desprenen els contenidors de la Platja de Muro. També s'han de fer nets!
- Que només es netegin els carrers que queden a vista de la majoria de tothom a la Platja de Muro. També hi altres carrers!
- La nosa que fa l'indicador del PAC que hi ha vora l'Ex-Quarter de la Guàrdia Civil, pels qui han d'entrar al carrer Joan Massanet.
- El "baluarte" que han deixat posar els "vileros" vora la Caseta dels Capellans.
- La brigada antiecològica, que en veura herba, arbre o qualsevol planta als carrers de Muro, actuen implacablement damunt elles.
- Que cada any quan arriba l'estiu, es parli de la perillositat de la carretera de la Platja de Muro, i que ningú faci res. Els semàfors no són suficients i els vianants arriquen cada vegada la seva vida quan volen atrevessar la carretera per falta de facilitats.
- Que ens parlin de vigilància a la costa i no vegem més sovint la policia municipal, sobretot quan és necessita.
- Que no es controlin els abocaments d'escombraries, quant pareixia que havia quedat tot clar. A Son Font haviat no hi podem passar!
- Que els cartells indicadors del nostre poliesportiu estiguin escrits en una llengua que no es la nostra.

El Pou del Drac

Als voltants de la vila de Muro, hi havia antigament tota una sèrie de pous, on la gent acudia a fer la butada, abeurar el bestiar o per omplir aquelles geres de terrissa, que curulls d'aigua eren portades fins a la vila. La Font dels Guals, el Pou Vell, el Pou de S'Aura, el Pou de Can Massanet, el Pou de Llucaferrat, el Pou del Drac..., foren els més coneguts; uns encara es poden veure, són part important del nostre patrimoni cultural, i és necessari la seva conservació i recuperació. Altres, com és el cas del misteriós "Pou del Drac", situat al vell camí dels Feters, desgraciadament ha desaparegut.

Segons una arcaica llegenda, que les persones majors del nostre poble coneixen molt bé, sembla que fa molts d'anys, potser segles, un drac afamegat campava pel lloc dit "Es Feters", esvalotant els animals, fent net n'aviram, porcellins i qualque anyellet, endemés de sembrar el pànic dins tota la contrada. Amb el temps el monstre es feia l'amo, multiplicant les seves malifetes, fins el punt que arribà a devorar un infantó de pocs mesos, segurament la criatura romandria a l'ombra d'una

Drac del retaule de Sant Jordi de Pere Niçard (S. XV) al Museu Diocesà.

pared o d'un arbre, mentre els desventurats pares feinejaven al camp.

Com podeu suposar, hi hagué a Muro un gran dol. Diu la llegenda, que el cruel drac s'amaga dins el pou que hi havia vora el camí; el pou fou omplit de pedres i en aquell mateix lloc es sembrà un garrover que va créixer alt i esponerós. Encara avui es pot veure una gran pedra llista, restes del coll del mític pou.

Mallorca n'està reblida de llegendes que ens parlen d'animals ferosos, dracs disforjos, fins i tot serps de set caps trobats a les rondalles de Mossèn Alcover. Sens dubte el drac més famós és l'anomenat "Drac de Na Coca", un saurí que arribà de forma misteriosa a la Ciutat de Mallorca i que fou mort prop de la Portella, pel cavaller Coch, un vespre de festeig, davant la mirada esglaiada de l'enamorada.

Damià Payeras Capó
Juliol 1992

Llicenciada en Història de l'Art

Catalina Noemi Vallespir Picó, amb 23 anys, el passat mes de juny va acabar els seus estudis amb brillants notes. La nostra enhorabona.

Pizzeria TROPICANA

HOTEL PLAYA DE MURO

Ctra. Artá-Pto. Alcudia

PLATJA DE MURO

Per a la bibliografia d'un fill il.lustre de Muro: Joaquim Sastre i Vanrell

Entre els papers de mon pare, don Antoni Alomar i Alomar hi havia aquesta curiosa fotografia del cantant d'òpera, famós en el seu temps a tot el món musical: Joaquim Sastre i Vanrell, nascut a Muro cap a l'any 1864.

L'artista està vestit de Mefistófeles o Mefisto a l'òpera del mestre francès Carles Gounod, tal com va cantar aquest paper al Teatre Imperial de Odessa, a la Rússia dels Zars. La fotografia havia estat enviada a mon pare, qui havia estat amic seu en els anys d'infantesa, jugant segurament dins Can Noceres (avui Museu) on havia nascut l'any 1864. Al dors de la foto hi ha la següent dedicatòria en italià: "RICORDO AL CARO E DISTINTO AVOCATO SIGR. ALOMAR. SUO BUON AMICO. GIOACHINO S. VANRELL. MILANO 1 JUNIO 94". O sia, en bon mallorquí: "RECORD A L'ESTIMAT I DISTINGIT MISSE SENYOR ALOMAR. EL SEU BON AMIC JOAQUIM S. VANRELL. MILÀ 1 DE JUNY DE 1894".

Per aquells anys els nostre país era un "barítono" famós en els grans teatres de tota Europa i Amèrica.

Resultarà interessant dir uns pa-raules sobre el paper que representava el nostre cantant, així com

sobre el vestit que du a la fotografia, perquè encara que no ho sembli, va vestit de dimoni.

Segons la llegenda que inspirà un poema de l'escriptor alemany Goethe i més tard l'òpera del mestre francès Carles Gounod, el doctor Faust era un vell savi que cercava desesperadament una medicina que el fes tornar jove. Però com aquesta medicina no existia ni era possible, se li va ocòrrer vendre la seva ànima al dimoni, perquè aquest, que era totpoderós li tornàs la joventut. I acabà cridant "A me Satán: A mí Satanás!" I al punt, dins un nuvol de fum, Satanás que era el Dimoni Gros, li envià un dels seus dimonis anomenat Mefistófeles. Però vet aquí que aquest no se li presentà com un dels dimonis espantosos i banyuts que veim en els nostres pobles a les festes de Sant Antoni, sinó com un bell cavaller, guapo i ben vestit a la moda del seu temps, amb una espasa a la cintu-

ra i una ploma al capell. I així és com apareix a la foto el nostre Xim Sastre (no sé quin mal nom devien donar a Muro als seus pares) amb una ploma al capell (en realitat en du dues, com si fossin dues banyetes) i fent servir l'espasa de bastó.

¿On va acabar els dies el famós cantant murer de fama universal? Pel que jo sé, les darreres notícies que d'ell es tenen, les va donar el novel·lista Vicente Blasco Ibáñez en el seu llibre postum, una crònica de viatge titulada "La vuelta al mundo de un novelista". En aquesta volta al món, l'escriptor valencià, cap a l'any 1929, se trobà amb ell a les Illes Hawai, a l'altra part del planeta, crec que a la ciutat de Honolulu. El nostre Xim Sastre i Vanrell era ja molt vell i se passava la vida donant classes de música a joves nordamericans.

Es bó que els murers d'avui, quasi cent anys després d'haver-se tret la curiosa fotografia, tinguin coneixement d'aquestes notícies del seu il.lustre paísà.

Gabriel Alomar i Esteve

**ES DONEN
CLASSES DE**

**COMPTABILITAT I
MATEMÀTIQUES
FINANCERES**

**E ON
1 I 2 GRAU DE
FORMACIÓ PROFESSIONAL**

TELÈFON: 86 02 64

Sor Antonia Riutord

La religiosa franciscana del Convento de Petra, Sor Antonia Riutord Genovart, el pasado día 22 de abril cumplió 50 años de vida religiosa entregada totalmente al servicio de Dios, trabajando siempre en defensa de los demás. Por esta razón, la comunidad le ha atribuido un bien merecido homenaje. En la Iglesia del mismo convento se celebró una misa en acción de gracias oficiada por 6 sacerdotes y presentaba un aspecto muy agradable, adornada con flores, detalle de los vecinos del Convento. Participaron, en nombre de la Reverenda Madre, la Secretaria y una hermana del "Consell" de Religiosas, además de las monjas de Petra, asistieron otras de distintos pueblos, todos sus familiares, mucha gente del pueblo (entre ellos el Sr. Alcalde y Sra.) más otros señores que componen el Ayuntamiento.

Los actos en la Iglesia fueron enormemente preciosos. La primera lectura la leyó la misma homenajeada, la segunda Sor Isabel (enfermera del convento), las súplicas el capellán del Bonany y la homilía el Superior de los Franciscanos, que con sus palabras elogió y resaltó la fe, que Sor Antonia en su día pro-

metió. Esto ocurrió el día 22 de abril de 1942. Hasta el día de hoy han pasado 50 años, pasando por muchos caminos y por momentos muy difíciles. Dijo: "Sor Antonia, lo habéis superado gracias a vuestra fe y fuerza de voluntad. Sois un ejemplo para el mundo de hoy, en el que nadie quiere comprometerse por temor a no poderlo cumplir. Vos con fe habéis triunfado, sois digna de admiración".

Acto seguido se procedió a la renovación de las promesas que hizo el primer día, diciendo: "Seguiré por el mismo camino que me ha conducido hasta hoy, pidiendo que cuando me llegue la hora, me encuentre en gracia de Dios y vivir con él eternamente".

Sor Antonia es de Muro. Ingresó en Pina como postulante día 19 de octubre de 1940. El 21 de abril de 1941 tomó los hábitos y por nombre Sor Antonia de Santa Clara. Día 22 de abril de 1942, des-

pués de un año de noviciado, hizo su primera profesión y a partir de esta fecha empezó su vida religiosa.

Día 27 de abril de 1952, después de estar unos días en familia, fue destinada a Son Espanyolet, Palma, después a Son Carrió de donde salió hacia la Península estando en Villamayor de Santiago (Cuenca), regresando a Mallorca destinada a Biniali, después en Capdepera, 6 años en Biniamar y 6 en Moscarí; de aquí otra vez a Tembleque (Toledo), una temporada en Hortajo, de donde regresó para formar parte de la comunidad de María de la Salud, estando en este pueblo hasta llegar el mes de septiembre de 1978, ingresando en el convento de Petra el 21 de septiembre del mismo 1978 y llevando en Petra 14 años. Esperando en Petra a que sea trasladada a su próximo destino, lo que un día vendrá, porque viene para todos, Sor Antonia por todos estos pueblos donde ha pasado ha dejado huellas de bondad, trabajo y estima. Con esta pequeña fiesta, suficientes pruebas lo certifican.

Lo contado está escrito por su hermano, quien agradece a cuantas personas le saludaron, demostrándole tener mucha estima. Tanto un servidor como los demás familiares, les quedamos muy agradecidos.

Bartolomé Riutord
Mayo 1992

piscina — parque infantil

Ctra. Sta. Margarita - Ca'n Picafort, km. 2,5
Tel. 52 37 11

**BODAS
COMUNIONES
CONVENCIONES**

**CENA
CON BAILE Y
ESPECTACULOS...**

Bodas de Oro Sacerdotales

El pasado día 7 de junio, en la Iglesia de La Monserrate y San Ambrosio de Brooklyn (Nueva York) celebró sus 50 años de sacerdocio, el padre Jaime Picó Picó, de la Congregación de San Vicente de Paul.

El reverendo Jaime Picó nació el 13 de octubre de 1917 en Muro (Mallorca), España. Hijo de Juan Picó y María Picó, su padre falleció en mayo de 1950. Su hermana Ana (monja) falleció en 1979 y su hermano Gabriel hace unos 4 meses. El padre Picó tiene un cuñado y una hermana —María y Antonio Picó— que se desplazaron a E.E.U.U. para la celebración del aniversario, al igual que su cuñada María Fuster.

En 1933 el padre Picó entró en el Seminario en Palma de Mallorca. Continuó sus estudios en Bellpuig, Lérida hasta 1935. El 8 de septiembre de 1935 comenzó su noviciado.

Durante la Guerra Civil española trabajó en el cuartel militar desde las 6 de la mañana hasta las 12 del medio día y estudiaba desde las 2 de la tarde hasta las 8 de la noche. El padre Picó era medio soldado y medio monje. Fue ordenado sacerdote el 15 de agosto de 1942 en Palma de Mallorca por el Obispo Emilio Lisson. Su primera misa, sencilla y secreta, fue celebrada en el santuario de Nuestra Señora de la Victoria en Mallorca, para un grupo de soldados. Su primera misa oficial fue celebrada en la Iglesia de San Juan Bautista de Muro, su pueblo natal, el domingo día 23 de agosto 1942.

El día 15 de octubre de 1948 el padre Picó llega a los Estados Unidos de América. Sus dos primeros años los pasó en la Capilla La Milagrosa en Filadelfia

(Pensilvania) con el padre Antonio Capdevilla, quien en 1950 pasó a ser Obispo de San Pedro mmmm (Honduras), Centro América.

El 5 de noviembre de 1950 el padre Picó se une a la Comunidad de San Pedro y por durante año atendió la Misión de Nuestra Señora del Pilar, por aquellos tiempos en el 158 de Jilton Street.

Nuestra Señora del Pilar cerró sus puertas en la Pascua de 1964, siendo pastor de San Pedro el padre Picó. Trabajó con el padre Pablo Ramis y el padre Juan Clot, como asistente y capellán del Long Island College Hospital por espacio de seis años. En 1967 el padre Picó celebró su jubileo de plata con la comunidad cristiana de San Pedro y más tarde, en el mes de agosto, con familiares y amigos suyos, un grupo que viajó a España para una segunda celebración en Can Picafort (Mallorca).

El padre Picó fue a la Capilla La Monserrata por un par de años y fue llamado a San Pedro para ayudar al padre José Piquer, pastor en ese tiempo. En 1976 es enviado a la Capilla La Milagrosa, en Filadelfia, para realizar una misión específica que le fue confiada por su superior.

A petición del padre René Valero, quien era Coordinador de la Pastoral Hispana, el padre Picó fue a trabajar a Santa María, Estrella del Mar en Rockainy.

Cuando el padre Picó fue nom-

brado Pastor de San Pedro-Nuestra Señora del Pilar, un mes de marzo, al siguiente mes fue notificado por la ciudad, que tenía que cerrar la escuela por las muchas violaciones de seguridad que tenía.

Un dolor de cabeza para el padre Picó, pero con la ayuda del Obispo M. Entagart y la generosa contribución de los feligreses, logró poner la escuela en perfectas condiciones a un costo de casi 400.000 dólares. La escuela continuó disfrutando de su buena reputación como una de las mejores en el área.

El padre Picó también trabajó en la Parroquia de San Pedro -San Pablo-N.S. del Pilar cuando se unieron en 1975. Muchos recuerdan la fractura de su brazo trabajando con el crucifijo que se encuentra en el jardín. En 1978 el padre Picó pasó a la Capilla La Monserrate como asistente del padre Bonet. Más tarde, al enfermarse el padre Bonet, el padre Picó es nombrado Pastor con el P. Eladio Jiménez como asistente. Durante este tiempo, se une con la Iglesia San Ambrosio que cierra sus puertas y pasa a ser parroquia.

Antonio Picó

**Centro de Belleza y
Salud**

KATTY

**Comunica a sus clientes y
público en general
el cambio del número de
teléfono
860282**

Un Locomía de vacances a Muro

Aquests darrers dies de maig, al nostre poble de Muro, varem rebre la visita d'un dels membres d'aquest grup musical que amb tanta força ha sorgit darrerament al mercat mundial de la discografia.

Un membre de LOCOMIA va venir a passar un parell de dies de descans a Muro amb companyia de Maria i Margalida, les seves dues amigues mureres des de l'infantesa. Ell nom Francesc Picas i té 22 anys, sient un dels membres més carismàtics de Locomía. Amb ell varem tenir una entrevista per donar a conèixer a tots els lectors d'Algebelí els seus pensaments.

1.- Supòs que vens a Mallorca a descansar, després d'haver actuat a gales i d'haver realitzat gires per alters païssos últimament. ¿On has estat actuant darrerament amb el grup Locomía?

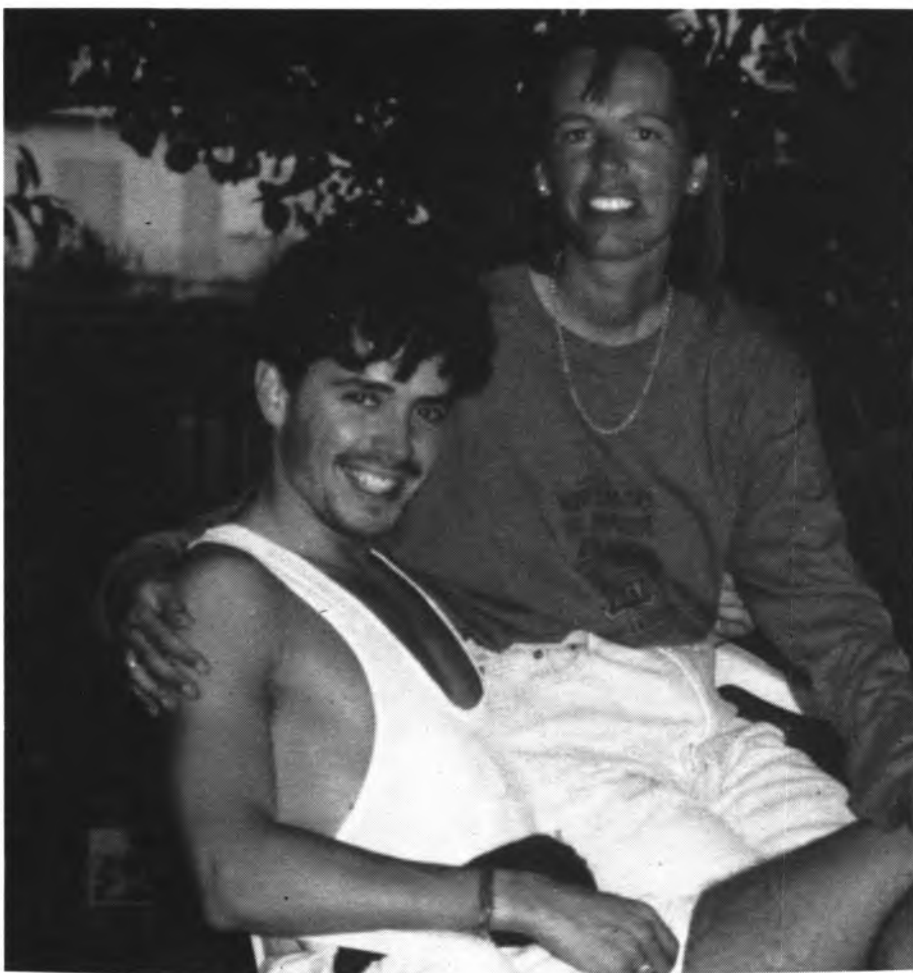
Després d'uns quants anys de no trepitar l'illa, com t'ú molt bé dius, vinc a descansar; quasi bé ja fa nou anys que Locomía va néixer a Eivissa i ja en fa quatre que funcionam discogràficament, i des de llavors no hem parat, sobretot per Europa i llatinoamèrica, i ara ja hem vingut després de l'èxit a Mèxic, als Estats Units... Fa uns dies que hem arribat d'un viatge de Las Vegas, Los Angeles i Miami.

2.- Els famosos no solen triar les nostres platges per estiuejar. ¿Quin ha estat el motiu que t'ha duit a les platges de Muro?

La principal raó per la que estic aquí, és la de que de petit sovint hi vaig estiuejar, ja que el meu pare hi treballava, i d'aquells bons records hem queden dues bones amigues, na Maria i na Margalida.

3.- I ja que xerram de Muro, ¿què te pareix el nostre poble, les nostres platges i la nostra gent?

Jo estic acostumat a viure a

grans ciutats, però vaig néixer a un poble i sempre que puc me desplaç a un lloc petit, ja que aquests tenen una màgia i una tendressa de les quals mai gaudirà una gran ciutat, i per a mi Muro i la seva gent conserven aquesta màgia.

4.- ¿Te preocupa que te coneguin pel carrer o es tirin a sobre? ¿T'ha passat ja per aquí?

No me preocupa, al contrari... ja que això significa que la gent te coneix i a la vegada coneix el teu treball. Això no vol dir que a vegades no vulgui passar desapercebut i fagi tot el possible.

5.- Ens pots contar qualche anècdota que t'hagi passat en les gires amb Locomía?

N'hi ha hagut moltíssimes, potser una molt divertida és la d'una aparició dels bombers per un excès de fum durant la gravació del videoclip "Loco Vox".

6.- Quan deixis el nostre poble, supòs que tornaràs al teu

treball de cada dia. ¿Què és el pròxim que heu de fer?

Ara tornarem als Estats Units.

7.- ¿Hi haurà nou disc aviat? ¿Ens podries contar qualche cosa de les noves cançons?

Segurament no tendrem nou disc fins a l'any vinent.

8.- ¿Què t'ha paregut Algebelí?

M'ha agradat molt, una revista de Muro, publicada a Muro i feta per gent de Muro. Autèntica...

9.- Bé, pots mandar una salutació als nostres lectors i si vols afegir qualche cosa més, ja ho sap...

Han estat poques les vegades que hem estat aquí a l'illa actuant, però m'agradaria molt venir a fer qualche cosa important.

Joan Josep Ferrer

Xesca Gil

Maria Perelló

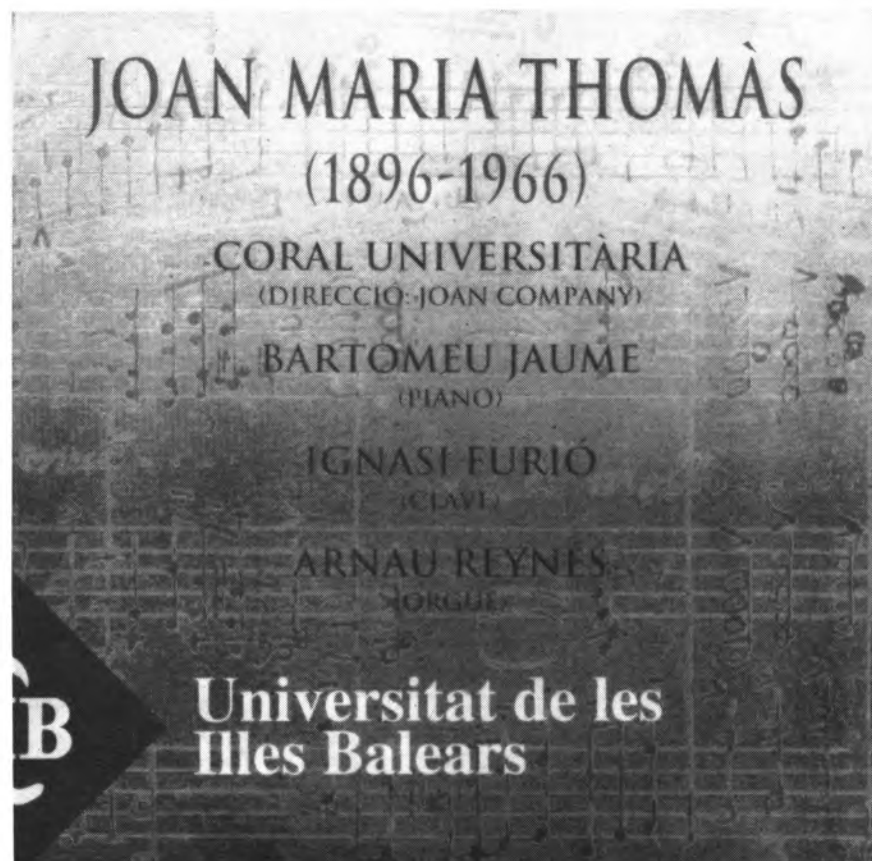

Els éxits musicals d'Arnau Reynés

Aquest temps que ja ha passat, d'aquest any 92, ha estat un temps de treball molt intens per n'Arnau. A més d'exercir com a Professor de Música de la UIB (Escola de Magisteri) de Palma, ha intervingut en una sèrie de concerts i en l'enregistrament d'un Disc Compacte dedicat a la Música de Joan Maria Thomàs.

Ha participat en tres dels concerts del Vè Cicle de Música Polifònica de Ciutat de Palma. En concret ha acompanyat amb l'orgue, a l'Església de Sant Felip Neri, les actuacions de "Studium" (Cor de Cambra i Camerata Sa Nostra), el 3 d'abril; la Coral Murta, els Nins Cantors de Sant Francesc, l'Escolania de Lluc per una gira a Menorca i darrerament també a Ginebra... fent-ne ressò la premsa de l'illa.

El 30 d'abril va donar un concert juntament amb en Juli Beltrán, combinant dos instruments, l'orgue i la trompeta, que habitualment no solen aparèixer aparellats. Aquest Concert d'orgue i trompeta s'ha donat amb posterioritat a la seva estrena a: l'Església de Sant Felip Neri, a

Santander, a Inca, Campos, Campanet... amb peçes de Purcell, Stanley, Torelli, Bach, Albinoni, Cabanilles, Buxtehude, Telemann, Thomàs, Capllonch... comprenent sobretot un repertori barroc, més adient als orgues històrics mallorquins i a la conjunció d'orgue i trompeta més freqüent en aquesta època.

En el Disc Compacte produït per la Universitat de les Illes Balears, s'ofereix una extensa i magnífica selecció del músic mallorquí Joan Maria Thomàs (1869-1966), tant de les seves composicions corals, com de les per a

Piano, Clavecí i Orgue. Les obres compostes per a Orgue han anat a càrrec de n'Arnau, que ha enregistrat quatre peces: Entrada, Arabesco, Letanà i Villancico, de l'obra Rosetón; dotze peces en Mi per a orgue (pedal ad libitum) que en Thomàs va compondre l'any 1953.

Una feina de categoria que serveix per demostrar una vegada més la perfecció assolida com a concertista organista, sense oblidar també els concerts que ha dirigit amb la nostra Coral Miquel Tortell per els indrets de l'illa de Mallorca.

MR

MUEBLES

CASA ROSSA

MUEBLES TODOS LOS ESTILOS

- MUEBLES A MEDIDA
- MUEBLES DE COCINA
- CORTINAS Y TRESILLOS

Distribuidor oficial

GROSFILLEX

Ctra. Alcudia-Artá, 43-44 - Tels. 85 04 14 - 85 14 29 - CAN PICAFORT

Fotografia d'un temps

Fila de dalt (d'esquerra a dreta): 1.ª Na Motlava, 4.ª Catalina Benet, 5.ª Catalina Llorenç, 6.ª Maria Ferrera.
Segona fila: 2.ª Francisca Sabater (germana de l'Apotecari), 3.ª Dona Serena, 4.ª Montserrat Català Ramis, 5.ª Magdalena Balaguer, 6.ª Apol·lònia Pujol, 7.ª Maria Julià (casada amb en Pere Reynés), 8.ª Maria Pastor, 9.ª Esperança de Can Pep Ric, 10.ª Na Ramions. Tercera fila: 3.ª Dona Maria Ferragut, 4.ª Magdalena Sa Vilera, 5.ª Francisca Ferragut (germana de la tercera), 6.ª Dona Joana Vidal (la mestra), 8.ª Na Catalina Pep Boc "Sa Xota", 9.ª Dona Esperança Pujol, 10.ª Magdalena Janer, 11.ª Margalida Carrió, 12.ª Martina de Can Bernadet.
Darrera fila (marcats amb una creu): Joan i Josepa Pujol, sa criada de Dona Joana (la mestra), Catalina de Llubí.

Ull crític

Aquesta excrecència darrera Sa Caseta des Capellans (on una de les nostres madones beca, plàcidament, després del tumbet del migdia), què és?

El galamó de Sant Pere?

Un esperó del dimoni?

Un tumor cerebral d'algun polític mallorquí, autonòmic, municipal o central?

L'urbanisme triomfal sota pal·li, custodiat per tricorns i corretges falangistes?

Una cresta de gall autonòmic o vilero?

Una manera d'arreglar-se les velleses en haver de dimitir?

Una mangarrufa provincial com totes les que acabaran amb les sopes dels mallorquins?

Un assassinat cara alta, sense haver de mester nocturnitats ni traïdories perquè s'ha perpetrat amb els guants d'una legalitat manipulada?

Un rot agre de salmó hormonat de piscifactoria fet dins la boca d'un infant biafreny una hora abans de la seva mort per inanició?

Un robatori legal, com les requises que la falange autoritzà l'any 1936, que es feien durant l'horari comercial i que els capellans deien que no eren pecat?

La representació gràfica d'una demolició anunciada?

La promesa electoral de l'oposició vilera o canpicafortera d'una demolició imminent?

Naixements

25-6-92 - Alicia Raquel Cabo Grant
- Manuel i Alison Jane

4-7-92 - Margalida Serra Fiol -
Andreu i Catalina

31-7-92 - Marina Prats Cerdó -
Miquel i Maria

31-7-92 - Joan Prats Cerdó - Miquel
i Maria

Noces

25-7-92 - Emilio Vergara Navarro i
Margalida Serra Calvó

Defuncions

Catalina Perelló Camps - "Biniaco"
- 67 anys

Antònia Payeras Fornés - 92 anys
Francisca Miquel Ramis - 83 anys

Enllaç Andersson - Tauler

El passat dissabte dia 21 de juny a l'Església Parroquial de Sant Joan Baptista de Muro es casaren En Hampus Andersson i N'Apollònia Tauler Fornés; celebrà la funció litúrgica el senyor rector Mossèn Pere Fiol.

Un estol de familiars i amics de la jove parella, que ha fixat la seva residència a Suècia, continuaren la festa amb un esplèndid sopar a l'Hotel Montecarlo de Can Picafort.

Enhorabona!

Francisca Maria i Maria del Mar Riera Gelabert

El passat dia 14 de juny, a l'Església Parroquial de Sant Joan Baptista de Muro, varen rebre per primera vegada el Pa dels Àngels les germanes Francisca Maria i Maria del Mar Riera Gelabert.

La nostra més cordial enhorabona als seus pares, germans i demés familiars. Felicitats.

José y Catalina Poquet Fluxá.

El pasado día 21 de junio, tomaron por primera vez el Pan de los Angeles, en la Iglesia de San Alberto Magno de la Playa de Muro, los niños José y Catalina Poquet Fluxá.

Nuestra enhorabuena a los comulgantes, a sus padres Martín y Francisca, a su hermana Francisca y abuelos.

Francisca Perelló Verd

El passat dia 15 de juny, ens va precedir a la vida eterna a l'edat de 74 anys, Francisca Perelló Verd "Verdera".

Al seu espòs Onofre Plomer Riera, als seus fills Bernat, Gabriel i Onofre, a les seves filles polítiques Margalida, Magdalena i Apollònia, a tots els néts i demés família, la nostra més sentida condolència. Descansi en pau.

Francisca Forteza Bonnín

El passat dia 6 d'agost ens va precedir a la vida eterna, Francisca Forteza Bonnín a l'edat de 93 anys.

A les seves fills Beatriu, Francisca, Antònia, Esperança i Catalina; fills polítics, néts i demés família, la nostra més sentida condolència. Descansi en pau.

Catalina Perelló Camps

El passat dia 1 de juliol, va morir Catalina Perelló Camps "Biniaco" a l'edat de 67 anys, després d'una llarga i irreversible enfermetat.

La nostra més sentida condolència al seu espòs Antoni, a la seva filla Margalida, al seu fill polític Arnau, als seus néts i demés família. Descansi en pau.

TREU LA LLENGUA

Campanya de
Normalització Lingüística

Universitat de les
Illes Balears

Parla català

Gran éxito del Moto Cross Fiestas Patronales

El pasado día 27 y 28 de junio se celebró en el circuito Fora Vila de Muro, la tercera prueba del Campeonato de Baleares de Moto Cross organizado por el Moto Club Muro y el Moto Club Cop de Gas, que se calificó por todos los periodistas y espectadores como la mejor organización hasta el momento vista en Baleares.

Todo un espectáculo dieron los pilotos ibizencos y el equipo KTM donde el espectador no salió defraudado. Buena actuación de los pilotos mureros Toni Sacarés, Bernardo Perelló, José Poquet y Juan Sánchez.

El Moto Club Muro y el propietario del circuito Pep Segura quieren agradecer la magnífica labor de la Policía Local de Muro, que estuvo en todo momento colaborando en la organización de esta prueba; a las ambulancias de la Cruz Roja; al Parque de Bomberos de Inca; a nuestro compañero murero Juan

Seguí, médico de la carrera; al Ayuntamiento de Muro; al Consell Insular de Mallorca y a todos los colaboradores de esta carrera.

La clasificación de la carrera quedó de la siguiente manera:

— JUNIOR Y SENIOR

(125 y 250 c.c.)

- 1.- Juan A. Clepes - Honda 250 c.c.
- 2.- David López - Yamaha 250 c.c.
- 3.- Javier Tur - Suzuki 125 c.c.
- 4.- Miguel Rico - Kawasaki 250 c.c.
- 5.- José Luis Eteurí - KTM 250 c.c.
- 6.- Antonio Sacarés - Yamaha 125 c.c.

— JUVENILES A Y B

(80 c.c.)

- 1.- Juan Villalonga - Suzuki 80 c.c.
- 2.- Josep Gelabert - Honda 80 c.c.
- 3.- Gabriel Pons - Kawasaki 80 c.c.
- 4.- José Peralta - Yamaha 80 c.c.
- 5.- Xisco Cardell - Kawasaki 80 c.c.

— ALEVINES

(50 y 60 c.c.)

- 1.- Antonio Torres - Kawasaki
- 2.- José Poquet - Yamaha
- 3.- Juan Sánchez - Merlin

Martí Perxat

Fi de cicle

Rafel Petro i Toni Català han estat els primers alumnes del Programa de Natació que han finalitzat l'etapa denominada Perfeccionament dels estils (darrera etapa marcada).

Ambdós al.lots s'iniciaren en aquest món, i concretament en aquesta etapa de perfeccionament dels estils, l'estiu del 90, essent la progressió portada a terme la següent:

Programa natació estiu-90: Croll i nocions d'esquena

Programa natació estiu-91: Consolidar croll, perfeccionar esquena i iniciar braça.

Programa natació estiu-92: Consolidar croll, esquena, braça i iniciar la papallona.

Des d'aquí donam l'enhorabona a tots dos i per altra banda, es dona a conèixer la complexitat de la natació per estils.

I Torneo Cepsa Fiestas Caseta Capellanes para Fútbol Benjamín

Durante la primera semana de agosto se han venido celebrando, como cada año, en Caseta Capellanes (Playas de Muro) las fiestas en honor a su patrón: Sant Llorenç. Entre los muchos actos preparados en estos festejos se organizaba, por primera vez, un torneo de fútbol para la categoría benjamín, con la ayuda como patrocinadores de Cepsa y del Excelentísimo Ayuntamiento de Muro y la organización por parte de un pequeño grupo de padres de jugadores del Club Deportivo Murense, que se volcaron e hicieron todo lo que supieron para que todo saliera perfecto.

Los equipos participantes en esta primera edición del torneo han sido: el Club Deportivo Murense, Pollença y Alcudia. Equipos que con su juego y su gracia han hecho que el público asistiera en gran número a los partidos y disfrutase del espectáculo, animando a todos los equipos por igual, y es que en estas categorías de fútbol todos son amigos, no hay enemigos ni adversarios. Se trata de jugar, dar espectáculo y fomentar el deporte y la amistad.

El torneo tuvo su pieza inaugural en el encuentro entre el C.D.

Murense/Alcudia, con claro dominio del conjunto de Muro durante la primera parte, en la que de sus muchas ocasiones de gol logró materializar dos; en la segunda parte el equipo local acusó el cansancio y el Alcudia se aprovechó de ello y de los muchos cambios en el banquillo murero para atacar la meta del Murense en busca del empate que no consiguieron pese, eso sí, a lograr apuntarse un gol en su casillero y hacer sufrir a la Pleña "Banc i Blaus" del Murense.

El resultado final de este partido fue de 2-1 a favor del C.D. Murense, que se anotaba los dos primeros puntos del Torneo.

Al día siguiente y a la misma hora se vieron las caras los equipos del Alcudia y del Pollença, en busca de los puntos para seguir optando, ambos equipos, al triunfo final. El marcador de este partido tuvo constantes alternancias. Se adelantó el Pollença aunque no tardó en empatar el equipo alcudienc. El equipo pollensin dominaba el juego a su rival, aunque sin llegar a concretar sus ocasiones, y el equipo de Alcudia se defendía en defensa de mejor forma de la que lo hizo en el primer encuentro frente al cuadro de Muro y lanzaba unos rá-

pidos contraataques. Pese a todo ello los de Pollença volvieron a adelantarse en el marcador y tuvieron el triunfo en sus manos hasta pocos minutos del final del partido, en los que de falta directa cerca del área pollencina, el Alcudia conseguía empatar el partido en el que ambos equipos se repartieron un punto, quedando ya el Alcudia sin opciones al triunfo final, por lo que el partido que restaba para la clausura del torneo, el Murense-Pollença, ganaba en emoción y se convertía en una pequeña e inesperada final, en la que se vió el mejor juego del torneo en un duelo en el que la figura del árbitro podría muy bien haberse suprimido por lo deportivo y limpio del juego que desplegaron ambos conjuntos.

La gente vibró con un partido en el que las jugadas de gol se las repartieron ambos equipos durante todo el partido. Al final de los sesenta minutos de partido el marcador reflejaba lo más justo, un empate entre ambos conjuntos, aunque sin goles, cuando muy bien, podrían haberse marcado dos o tres goles por bando.

Con este nuevo reparto de puntos, entre los contendientes, el torneo llegaba a su fin, resultando Campeón el C.D. Murense con tres puntos, segundo clasificado el Pollença con dos y tercero el Alcudia con uno. Asimismo se entregó un trofeo al jugador más regular del torneo que resultó ser Sergio Lorente del Murense y una medalla conmemorativa del torneo para cada jugador.

Visto el éxito de la organización y el gran espectáculo ofrecido por los contendientes, no nos queda más que decir. ¡Qué se repita!

V Torneo Villa de Muro de Fútbol Base

el Valencia se adjudicó el torneo, pero el Murense plantó cara

El pasado martes día 22, en plenas vísperas de la festividad de San Juan, tuvo lugar en Muro el V Torneo de Fútbol Base de la Villa de Muro, que este año disputaron equipos de la categoría Cadete.

El torneo se disputó en la modalidad de Triangular Relámpago, es decir, tres partidos consecutivos y divididos en dos partes de 20 minutos de duración cada una de ellas. De forma que la competición resultase rápida, espectacular, entretenida y no adquiriese el grado de monotonía que alcanzan torneos cuadrangulares, que se disputan a lo largo de dos días, en los que por ejemplo la disputa del tercer y cuarto puesto ya pierde toda clase de atractivo.

Los equipos participantes este año eran: Valencia C.F., R.C.D. Mallorca y el C.D. Murense.

El primer partido en disputarse fue el Valencia contra el Mallorca, partido que empezó con rápidos contraataques de los mallorquinistas, que no fructificaron unas veces por la falta de profundidad de los mismos y otras por el acierto de la zaga valencianista. Poco a poco el Valencia se fue centrando en el campo, demostrando su superioridad y lanzando contundentes ataques contra la meta rojilla que solían terminar en gol. El resultado final de este primer partido fue de 3-0 a favor del Valencia. Al término de este partido se lanzó una tanda de penalties entre los dos equipos, por si al final del torneo se daba empate a puntos entre estos dos equipos y así tener decidido cuál sería el campeón. El ganador de esta tanda de penalties fue nuevamente el conjunto valenciano, que consiguió marcar cuatro contra los dos del Mallorca.

El segundo partido era el que enfrentaba a los dos equipos baleáricos: el Murense contra el Mallorca, y en contra de lo que se

esperaba, el equipo dominador de este partido durante los 40 minutos fue el cuadro local, el Murense, que tuvo en las botas de sus jugadores cuatro buenísimas oportunidades que no fueron aprovechadas ante la meta adversaria, pero que bien merecieron que la victoria fuese de color blanquiazul; pero el fútbol es así y al final del partido el marcador reflejaba el 0-0 inicial y en la tanda de penalties vencía el Mallorca en "la muerte súbita", por lo que en caso de empate a puntos de los dos equipos, el Mallorca se clasificaría por delante del cuadro murense.

El partido que se jugó en tercer lugar, último de la tarde y del torneo, enfrentó al Valencia con el Murense. En este partido también saltó la sorpresa y el Murense plantó cara a todo un campeón, el equipo valenciano (nada más y nada menos que semifinalista en la

Copa de España), al que acorraló en la primera parte del partido en su propia área, cosa que no hizo el Mallorca durante su enfrentamiento al cuadro de Mestalla.

En la segunda parte, el Murense se vino abajo por el cansancio que supone el jugar los dos partidos del torneo consecutivamente, cosa que aprovechó el Valencia para marcar los dos goles del partido que dejaban sentenciada esta V edición del Villa de Muro de Fútbol Base.

Se proclamó campeón del Torneo el Valencia C.F. con 4 puntos, segundo el Mallorca con 1 y también con 1 y en tercera posición el C.D. Murense. Asimismo los jugadores galardonados con los trofeos al máximo goleador, portero menos goleado y mejor jugador pertenecían al cuadro valenciano. Torneo Voleibol Sant Joan 92

Trial Indoor a ses Casetes des Capellans

El passat diumenge dia 9 d'agost, va tenir lloc a Ses Casetes des Capellans, i coincidint amb les seves Festes Patronals, una exhibició de Trial Indoor, que a part de congregar nombrós públic, va comptar amb la participació de sis pilots.

Les zones, totes elles d'origen artificial, no representaven massa dificultat, i eren més espectaculars que difícils.

La primera zona estava feta amb de tubs de formigó, i cap pilot hi va penalitzar, no essent així a les tres restants: la segona de contenidors, la tercera de cotxes i la quarta de palets.

Els pilots participants foren: en

Joan Coll, en Manuel Alba, en Guillem Matamalas, en Sebastià Perelló (una jove promesa de tan sols 14 anys), i els dos pilots locals, en Josep M. Segura i en Martí Poquet, qui va esser el guanyador final, seguit d'en Guillem Matamalas, en Josep M. Segura, en Joan Coll, en Manuel Alba i en Sebastià Perelló.

El trial constava de dues voltes a les quatre zones preparades per l'organització, i a la mitja part, en Joaquim Martí, més conegut dins l'ambient del trial com a "Jacky", amb un esquinç a un turmell, va fer una petita exhibició i va demostrar el perquè és el Campió de Balears, ja que amb una cama em-

banada, va fer totes les zones amb zero, o sigui, sense posar cap peu a terra.

L'exhibició va esser organitzada pel Moto Club Muro, baix el patrocini de la Comissió de Festes de Ses Cases des Capellans, amb la col·laboració de Contenedors Muro, i del Magnífic Ajuntament de Muro.

Toni Pereó

DADES CLIMATOLOGIQUES — JUNY 1992 — MURO

DADES CLIMATOLOGIQUES — JUNY 1992 — MURO					
TEMPERATURES			PRECIPITACIONS		
Màximà	30'6º	Dia 29	Total mes	90'4 l/m.	
Mitja de les màximes	25'8º		Màxima	23'2º l/m	Dia 19
Mínima	12'4º	Dia 12	Pluja apreciable	12 dies	
Mitja de les mínimes	15'6º		Pluja inapreciable	3 dies	
Oscil.lació màxima	14'0º	Dia 29	Vent dominant els dies de pluja	E.	
Oscil.lació mínima	3'2º	Dia 1			
Dades facilitades per D. Bartomeu Martorell Bosch					

Venta de local comercial

700 m² con posibilidad de dividir en locales de 200 m²

En venta 2 plantas bajas

C/. Guillermo Ballester y Cerdó,
15 y 17

muchas facilidades

INFORMES Y VENTAS:

Juan Quetglas Perelló (a) «Sabataret»

Tel.: 85 18 56 - (Horas de oficina)

